EUROPOS KOMISIJA

Briuselis, 2011.10.14
KOM(2011) 644 galutinis

2011/0277 (NLE)

Pasiūlymas

TARYBOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS

kuriuo tam tikrų rūšių importuojamam Indijos, Indonezijos ir Malaizijos kilmės riebalų alkoholiui ir jo mišiniams nustatomas galutinis antidempingo muitas ir laikinojo muito galutinis surinkimas

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

Pasiūlymo pagrindas ir tikslai

Šis pasiūlymas susijęs su 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1225/2009 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (toliau – pagrindinis reglamentas) taikymu atliekant antidempingo tyrimą dėl tam tikrų rūšių importuojamo Indijos, Indonezijos ir Malaizijos kilmės riebalų alkoholio ir jo mišinių.

Bendrosios aplinkybės

Šis pasiūlymas teikiamas atsižvelgiant į pagrindinio reglamento įgyvendinimą ir yra parengtas remiantis tyrimu, atliktu pagal pagrindiniame reglamente nustatytus esminius ir procedūrinius reikalavimus.

Pasiūlymo srityje galiojančios nuostatos

Laikinosios priemonės nustatytos Komisijos reglamentu (ES) Nr. 446/2011 (OL L 122, 2011 5 11, p. 47).

Derėjimas su kitomis Sąjungos politikos sritimis ir tikslais

Netaikoma.

2. KONSULTACIJŲ SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO VERTINIMO REZULTATAI

Konsultacijos su suinteresuotosiomis šalimis

Su tyrimu susijusios suinteresuotosios šalys turėjo galimybę ginti savo interesus atliekant tyrimą pagal pagrindinio reglamento nuostatas.

Tiriamųjų duomenų rinkimas ir naudojimas

Nepriklausomo tyrimo neprireikė.

Poveikio vertinimas

Šis pasiūlymas parengtas įgyvendinant pagrindinį reglamentą.

Pagrindiniame reglamente nėra nuostatų dėl bendro poveikio vertinimo, tačiau jame pateikiamas išsamus būtinų įvertinti sąlygų sąrašas.

3. TEISINIAI PASIŪLYMO ASPEKTAI

Siūlomų veiksmų santrauka

Pridedamas Tarybos reglamento pasiūlymas pagrįstas galutinėmis išvadomis dėl dempingo, žalos, priežastinio ryšio ir Sąjungos interesų. Taigi siūloma, kad Taryba priimtų pridedamą pasiūlymą dėl reglamento, kuris turėtų būti paskelbtas ne vėliau kaip 2011 m. lapkričio 11 d.

Teisinis pagrindas

2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1225/2009 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių.

Subsidiarumo principas

Pasiūlymas priklauso išimtinei Europos Sąjungos kompetencijai. Todėl subsidiarumo principas netaikomas.

Proporcingumo principas

Pasiūlymas atitinka proporcingumo principą dėl toliau nurodytų priežasčių.

Veiksmų pobūdis aprašytas minėtame pagrindiniame reglamente, nesuteikiant galimybės taikyti nacionalinį sprendimą.

Nuoroda apie Sąjungai, šalių vyriausybėms, regionų ir vietos valdžios institucijoms, ūkinės veiklos vykdytojams ir piliečiams tenkančios finansinės bei administracinės naštos mažinimą ir jos proporcingumą pasiūlymo tikslui netaikoma.

Pasirinkta priemonė

Siūloma priemonė – reglamentas.

Kitos priemonės būtų netinkamos dėl toliau nurodytos priežasties.

Kitos priemonės būtų netinkamos, nes pagrindiniame reglamente kitų galimybių nenumatyta.

4. POVEIKIS BIUDŽETUI

Pasiūlymas neturi poveikio Sąjungos biudžetui.

2011/0277 (NLE)

Pasiūlymas

TARYBOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS

kuriuo tam tikrų rūšių importuojamam Indijos, Indonezijos ir Malaizijos kilmės riebalų alkoholiui ir jo mišiniams nustatomas galutinis antidempingo muitas ir laikinojo muito galutinis surinkimas

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1225/2009 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių[1] (toliau – pagrindinis reglamentas), ypač į jo 9 straipsnį,

atsižvelgdama į Europos Komisijos (toliau – Komisija) pasiūlymą, pateiktą pasikonsultavus su Patariamuoju komitetu,

kadangi:

A. PROCEDŪRA

1. Laikinosios priemonės

(1) Reglamentu (ES) Nr. 446/2011[2] (toliau – laikinasis reglamentas) Komisija nustatė laikinąjį antidempingo muitą tam tikrų rūšių importuojamam Indijos, Indonezijos ir Malaizijos (toliau – nagrinėjamosios šalys) kilmės riebalų alkoholiui ir jo mišiniams (toliau – FOH).

(2) Tyrimas inicijuotas 2010 m. rugpjūčio 13 d. paskelbus pranešimą apie inicijavimą[3], remiantis 2010 m. birželio 30 d. dviejų Sąjungos gamintojų – *Cognis GmbH* (toliau – *Cognis*) ir *Sasol Olefins & Surfactants GmbH* (toliau – *Sasol*) – pateiktu skundu (toliau – skundo pateikėjai). Šios dvi bendrovės pagamina didžiąją dalį (šiuo atveju daugiau nei 25 %) viso Sąjungoje pagaminamo tiriamojo produkto.

(3) Kaip nurodyta laikinojo reglamento 9 konstatuojamojoje dalyje, atliekant dempingo ir žalos tyrimą nagrinėtas 2009 m. liepos 1 d.–2010 m. birželio 30 d. laikotarpis (toliau – tiriamasis laikotarpis arba TL). Tiriant žalai įvertinti svarbias tendencijas nagrinėtas laikotarpis nuo 2007 m. sausio 1 d. iki TL pabaigos (toliau – nagrinėjamasis laikotarpis).

---

1 OL L 343, 2009 12 22, p. 51.
2 OL L 122, 2011 5 11, p. 47.
3 OL C 219, 2010 8 13, p. 12.

2. Tolesnė procedūra

(4) Paskelbus pagrindinius faktus ir aplinkybes, kuriais remiantis nuspręsta nustatyti laikinąsias antidempingo priemones (toliau – pirminis faktų atskleidimas), kelios suinteresuotosios šalys raštu pateikė savo pastabas apie preliminarias išvadas. Šalims, kurios to pageidavo, buvo suteikta galimybė būti išklausytoms.

(5) Komisija toliau rinko ir tikrino visą informaciją, kuri, jos nuomone, buvo būtina norint padaryti galutines išvadas.

(6) Vėliau visoms šalims buvo pranešta apie esminius faktus ir aplinkybes, kuriais remiantis ketinta rekomenduoti nustatyti galutinį antidempingo muitą tam tikrų rūšių importuojamam Indijos, Indonezijos ir Malaizijos kilmės riebalų alkoholiui ir jo mišiniams ir galutinai surinkti garantijomis užtikrintas laikinojo muito sumas (toliau – galutinis atskleidimas). Visoms šalims buvo suteiktas laikotarpis, per kurį jos galėjo teikti pastabas dėl šio galutinio faktų atskleidimo.

(7) Suinteresuotųjų šalių žodžiu ir raštu pateiktos pastabos išnagrinėtos ir prireikus į jas atsižvelgta.

B. NAGRINĖJAMASIS PRODUKTAS IR PANAŠUS PRODUKTAS

3. Nagrinėjamasis produktas

(8) Nagrinėjamasis produktas yra, kaip nustatyta laikinojo reglamento 10 ir 11 konstatuojamosiose dalyse, Indijos, Indonezijos ir Malaizijos kilmės sotieji riebalų alkoholiai, kurių grandinę sudaro C8, C10, C12, C14, C16 ar C18 anglies atomų (neįskaitant šakotųjų izomerų), įskaitant atskirus sočiuosius riebalų alkoholius (dar vadinamus atskirosiomis frakcijomis) ir mišinius, kurių grandinę daugiausiai sudaro C6-C8, C6-C10, C8-C10, C10-C12 anglies atomų deriniai (paprastai klasifikuojami kaip C8-C10 anglies atomų deriniai), mišinius, kurių grandinę daugiausiai sudaro C12-C14, C12-C16, C12-C18, C14-C16 anglies atomų deriniai (paprastai klasifikuojami kaip C12-C14 anglies atomų deriniai), bei mišinius, kurių grandinę daugiausiai sudaro C16-C18 anglies atomų deriniai, kurie šiuo metu priskiriami prie KN kodų ex 2905 16 85, 2905 17 00, ex 2905 19 00 ir ex 3823 70 00.

(9) Nustačius laikinąsias priemones, tam tikros šalys pareiškė skundą dėl nagrinėjamojo produkto apibrėžties nevienareikšmiškumo. Jos teigė, kad remiantis pranešimu apie inicijavimą į produkto apibrėžtąją sritį įtraukti tik linijiniai FOH, todėl šakotųjų izomerų turintys FOH arba šakotieji FOH į ją nepatenka. Kitos šalys teigė, kad nėra prasmės neįtraukti FOH, turinčių šakotųjų izomerų, susidariusių oksoreakcijos metu, nes jų naudojimo paskirtis yra ta pati ir rinkoje jie konkuruoja su linijiniais FOH.

(10) Nustatyta, kad šiame tyrime nagrinėjami visų rūšių FOH, apibrėžti 8 konstatuojamoje dalyje, nepaisant galimų gamybai naudotos žaliavos ar gamybos procesų skirtumų, pasižymi tomis pačiomis arba labai panašiomis pagrindinėmis fizinėmis, cheminėmis ir techninėmis savybėmis, be to, yra naudojami tai pačiai paskirčiai. Dėl galimų nagrinėjamojo produkto nuokrypių šio produkto pagrindinė apibrėžtis, jo savybės ar įvairių šalių suvokimas apie jį nesikeičia.

(11) Todėl pirminis sprendimas į produkto apibrėžtąją sritį neįtraukti šakotųjų izomerų turinčių FOH, kaip nurodyta pranešime apie inicijavimą, ir juos gaminančių bendrovių

šakotųjų FOH produkcijos neįtraukti į ES gamybos apibrėžtį (nei bendrovių, gaminančių FOH oksoreakcijos procesu) turėtų būti patvirtintas. Kadangi jokių kitų pastabų dėl nagrinėjamojo produkto negauta, laikinojo reglamento 10 ir 11 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

4. Panašus produktas

(12) Reikėtų priminti, kad laikinojo reglamento 13 konstatuojamoje dalyje preliminariai nustatyta, kad linijiniai FOH ir šakotieji FOH nėra panašūs produktai, todėl su šakotųjų izomerų turinčių FOH gamintojais susiję duomenys neturėtų būti naudojami tiriant žalą.

(13) Kadangi jokių kitų pastabų dėl panašaus produkto negauta, laikinojo reglamento 12 ir 13 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

C. DEMPINGAS

1. Indija

1.1. Normalioji vertė

(14) Kadangi jokių pastabų dėl normaliosios vertės nustatymo negauta, laikinojo reglamento 14–18 konstatuojamųjų dalių preliminarios išvados patvirtinamos.

1.2. Eksporto kaina

(15) Kadangi jokių pastabų dėl eksporto kainos nustatymo negauta, laikinojo reglamento 19 konstatuojamosios dalies preliminarios išvados patvirtinamos.

1.3. Palyginimas

(16) Po pirminio ir galutinio faktų atskleidimo abu Indijos eksportuojantys gamintojai pakartojo teiginį, kad apskaičiuojant dempingo skirtumą nereikėtų atsižvelgti į nagrinėjamojo produkto pardavimą TL vienam iš pirminių skundo pateikėjų Sąjungoje (žr. laikinojo reglamento 22 konstatuojamąją dalį). Bendrovės savo teiginį pagrindė tuo, kad PPO antidempingo susitarimo 9 straipsnio 1 dalyje nustatyta, jog nustatomo antidempingo muito dydis turi būti lygus visam dempingo skirtumui, ar už jį mažesnis. Indijos eksportuojantys gamintojai taip pat rėmėsi PPO antidempingo susitarimo 2 straipsnio 4 dalimi, kurioje nustatyta, kad eksporto kaina ir normalioji vertė turi būti palygintos sąžiningai. Toks buvo jų pagrindas teigti, kad skundo pateikėjas tuo pačiu metu, kai rengėsi pateikti skundą, susitarė iš jų įsigyti labai didelį kiekį labai mažomis kainomis, todėl šio sandorio kainos buvo nustatytos nesąžiningai ir į jį neturėtų būti atsižvelgta apskaičiuojant dempingą.

(17) Pirmiausia, reikėtų pažymėti, kad net jei PPO antidempingo susitarime numatyta galimybė nustatyti mažesnį muitą nei visas dempingo skirtumas, prievolės tai daryti nėra. Pagrindinio reglamento 9 straipsnio 4 dalyje tiesiog nustatyta prievolė apriboti antidempingo muitą iki žalai pašalinti pakankamo dydžio. Be to, įrodymų, paneigiančių, kad šalys dėl kainų susitarė laisvai, nėra. Be to, išnagrinėjus visus susijusio skundo pateikėjo pirkimo sandorius, paaiškėjo, kad kainos, dėl kurių jis susitarė su dviem Indijos eksportuojančiais gamintojais, atitiko susijusio skundo

pateikėjo su kitais tiekėjais sutartas panašių produktų pirkimo kainas. Taip pat nustatyta, kad skundo pateikėjas nagrinėjamąjį produktą iš Indijos eksportuojančio gamintojo importavo jau daugelį metų, ne tik TL. Be to, vienas eksportuojantis gamintojas per klausymą, kuriam pirmininkavo bylas nagrinėjantis pareigūnas, nurodė, kad susijusiam skundo pateikėjui nustatytos kainos buvo struktūriškai mažesnės, nei mokamos kitų vartotojų. Vadinasi, nėra įrodymų, kad kaina nustatyta nesąžiningai, vien tik dėl to, kad nagrinėjamasis produktas buvo parduotas skundo pateikėjui, ir patvirtinama, kad teiginys atmetamas.

(18) Po pirminio ir galutinio faktų atskleidimo, abu Indijos eksportuojantys gamintojai pakartojo prašymą pakoreguoti valiutos konvertavimo kursą pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies j punktą, teigdami, kad nuo 2009 m. lapkričio mėn. Indijos rupijos (INR) vertė euro (EUR) atžvilgiu pastoviai didėjo, todėl duomenys apskaičiuojant dempingą galėjo būti iškreipti (žr. laikinojo reglamento 23 konstatuojamą dalį). Abu eksportuojantys gamintojai pripažino, kad TL antroje pusėje jų pardavimo kainos buvo didesnės nei TL pirmoje pusėje, tačiau jie nurodė, kad ši tendencija susijusi tik su žaliavų kainos padidėjimu ir bendru rinkos padėties pagerėjimu pasibaigus ekonomikos krizei ir neatspindėjo INR vertės padidėjimo EUR atžvilgiu. Be to, bendrovės teigė, kad net jei jos galėtų reguliariai ir dažnai koreguoti kainas, jos niekada negalėtų tiksliai nuspėti valiutos keitimo kurso pokyčių ateityje.

(19) Tyrimo metu nustatyta, kad net jei TL antroje pusėje INR vertė EUR atžvilgiu laipsniškai didėjo, kiekvieno Indijos eksportuojančio gamintojo pagrindinių produktų pardavimo keliems pagrindiniams vartotojams kainos buvo keičiamos kas mėnesį, ypač TL antroje pusėje. Todėl nėra įrodymų, kad pardavimo Sąjungai kainos negalėjo būti pakeistos tuo pačiu metu, kad būtų atsižvelgta ir į valiutos keitimo kurso pokyčius – per 60 dienų, kaip nustatyta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies j punkte ir PPO antidempingo susitarimo 2 straipsnio 4 dalies 1 punkte. Kadangi tam tikrais atvejais kainos buvo keičiamos dažnai, tuo pačiu galėjo būti atsižvelgta į valiutos kurso pokyčius. Be to, tai parodė, kad FOH rinkoje dažni kainų keitimai iš esmės yra priimtini. Todėl net kai kainos buvo keičiamos rečiau, nėra įrodymų, kad tai nebuvo šalių verslo sprendimas. Kadangi prie pasikeitusios padėties rinkoje (šiuo atveju, tariamų valiutos keitimo kurso pokyčių) gali būti prisitaikyta greitai pakeičiant kainas, Indijos eksportuojantys gamintojai turėjo galimybę į šiuos pokyčius atsižvelgti pakeisdami pardavimo kainas, jei to būtų norėję ir kaip jau buvo darę tam tikrais atvejais. Atsižvelgiant į tai kas išdėstyta, nesutinkama keisti valiutos keitimo kurso ir teiginys atmetamas.

(20) Po pirminio faktų atskleidimo vienas Indijos eksportuojantis gamintojas teigė, kad pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies b punktą atsižvelgus į skirtingus netiesioginius mokesčius, susijusius su tam tikrų tipų produktais, taip pat reikėtų atsižvelgti į produktus ir mišinius, kurių grandinės ilgis C12 ir C14, nes už šiems produktams panaudotas žaliavas sumokėtas muitas buvo grąžintas produktą eksportavus. Tačiau tyrimo metu nepateikta jokios informacijos, iš tiesų įrodančios, kad sumokėti muitai vėliau buvo grąžinti, kurią būtų galima patikrinti vietoje. Po galutinio atskleidimo, bendrovė teigė, kad jos pastabos buvo suprastos klaidingai ir kad visos žaliavos, panaudotos C12 ir C14 grandinės ilgio produktams ir mišiniams gaminti, buvo importuotos be muito. Jei šios žaliavos panaudojamos produktams, parduodamiems vidaus rinkoje, gaminti, reikia sumokėti netiesioginį mokestį, todėl bendrovė teigia, kad šių rūšių produktų normalioji vertė turi būti pakoreguota. Tačiau iš patikrinimo metu pateiktų įrodymų matyti, kad C12 ir C14 grandinės ilgio rūšies

produktams gaminti reikalingos specifinės žaliavos, kurios TL buvo importuotos be muitų, pakako tik daliai bendrovės produktų, TL parduotų eksportui, pagaminti. Todėl nėra jokios abejonės, kad bent du trečdaliai C12 ir C14 grandinės ilgio eksportuotų produktų buvo pagaminti naudojant žaliavas, už kurias importo muitas buvo sumokėtas. Kadangi bendrovė taip ir nepateikė jokių įrodymų, kad kurios nors be muitų importuotos žaliavos buvo panaudotos produktams, parduotiems eksportui į ES, o ne į trečiąsias šalis, teiginys atmetamas.

(21) Kadangi jokių kitų pastabų dėl palyginimo negauta, laikinojo reglamento 20 ir 23 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

1.4. Dempingo skirtumas

(22) Kadangi jokių pastabų dėl dempingo skirtumo skaičiavimo negauta, laikinojo reglamento 24–26 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

(23) Procentais išreikštas CIF neto kainos Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą galutinis dempingo dydis yra toks:

Bendrovė	Galutinis dempingo skirtumas
Godrej Industries Limited	9,3 %
VVF Limited	4,8 %
Visos kitos bendrovės	9,3 %

2. Indonezija

2.1. Normalioji vertė

(24) Po pirminio ir galutinio faktų atskleidimo, vienas Indonezijos eksportuojantis gamintojas teigė, kad, tikrinant sandorių pelningumą, pardavimo, bendrosios ir administracinės (PBA) sąnaudos neturėjo būti priskirtos kiekvienam sandoriui atskirai pagal apyvartą, nes taip daug sandorių pasirodė esantys nepelningi. Teiginys buvo išnagrinėtas, tačiau nustatyta, kad PBA sąnaudas tinkamiau priskirti atskiriems sandoriams pagal apyvartą, nes sąnaudų pobūdis labiau susijęs su verte nei su kiekiu. Reikėtų pažymėti, kad bendra PBA sąnaudų suma, skirta kiekvienai produkto rūšiai, nekinta, nesvarbu, kuris iš dviejų metodų naudojamas PBA sąnaudas priskiriant kiekvienam sandoriui atskirai. Galiausiai, sandoriai, kurių pelningumo tyrimo rezultatais suabejojo eksportuojantis gamintojas, buvo dar kartą išnagrinėti ir patvirtinta, kad tie sandoriai buvo nepelningi. Todėl šis teiginys atmetamas.

(25) Tas pats Indonezijos eksportuojantis gamintojas taip pat teigė, kad nustatant pelno dydį, skirtą normaliajai vertei apskaičiuoti, pardavimo pelnas, gautas ne įprastomis prekybos to produkto rūšimi sąlygomis, neturėtų būti atskaitomas, nes daugiau kaip 80 proc. viso pardavimo vidaus rinkoje buvo pelningi. Dėl šio teiginio primenama, kad nustatant, ar pardavimas vyko įprastomis prekybos sąlygomis, atsižvelgiama į kiekvienos rūšies produktą, kaip paaiškinta laikinojo reglamento 29–32 konstatuojamosiose dalyse, nes tai tinkamiausias būdas tinkamai susieti pardavimo

kainas su susijusiomis gamybos sąnaudomis. Be to, pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6 dalyje nedraudžiama tiriamąjį produktą prireikus suskirstyti į produkto rūšis. Todėl į kiekvienos rūšies produkto pardavimą ne įprastomis prekybos sąlygomis neatsižvelgiama skaičiuojant pelną, kuris bus naudojamas normaliajai vertei apskaičiuoti. Todėl šis teiginys atmetamas.

(26) Tas pats Indonezijos eksportuojantis gamintojas tai pat teigė, kad apskaičiuojant tam tikrų rūšių produktų normaliąją vertę, neatskaičiuotos išmokos, kad normalioji vertė būtų skaičiuojama gamintojo EXW sąlygomis. Teiginys priimtas ir skaičiavimas atitinkamai pakeistas.

(27) Kadangi jokių kitų pastabų dėl normaliosios vertės nustatymo negauta, laikinojo reglamento 27–33 konstatuojamųjų dalių preliminarios išvados su 26 konstatuojamoje dalyje nurodytais pakeitimais patvirtinamos.

2.2. Eksporto kaina

(28) Po pirminio faktų atskleidimo, vienas Indonezijos eksportuojantis gamintojas teigė, kad nėra jokio pagrindo susijusiai importo į Sąjungą bendrovei nustatytas kainas laikyti nepatikimomis ir šio produkto eksporto kainą skaičiuoti pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį. Dėl šio teiginio reikėtų pažymėti, kad susijusių šalių tarpusavio sandorių kainos nelaikomos patikimomis, nes jas įvairiu lygmeniu galima nustatyti dirbtinai, priklausomai nuo to, kas palankiau atitinkamoms susijusioms bendrovėms. Todėl pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį apskaičiuojant eksporto kainą naudojamas pagrįstas pelno dydis, nepriklausantis nuo faktinio pardavimo pagal sandorių kainas pelno, leidžia išvengti galimų iškraipymų dėl sandorių kainų. Todėl šis teiginys atmetamas.

(29) Po pirminio faktų dėl pardavimo eksportui į Sąjungą, tarpininkaujant susijusiems Sąjungoje įsisteigusiems importuotojams, atskleidimo, abu Indonezijos eksportuotojai teigė, kad eksporto kainai apskaičiuoti pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį buvo panaudotas netinkamas pelno skirtumas. Jie abu teigė, kad pirminiu etapu panaudotas pelnas buvo susijęs tik su vienu iš dalies bendradarbiaujančiu importuotoju ir nebuvo patikrintas, todėl jis nepatikimas. Jie pasiūlė naudoti 5 proc. pelną, kaip tai daryta kituose tyrimuose. Kadangi šiame tyrime bendradarbiauja mažai nepriklausomų importuotojų, teiginys priimamas ir sutinkama taikyti 5 proc. pelno dydį, kuris atitinka ankstesniuose to paties sektoriaus tyrimuose naudotą pelno dydį.

(30) Kadangi jokių kitų pastabų dėl palyginimo negauta, laikinojo reglamento 34–36 konstatuojamosios dalys su pakeitimais, paaiškintais 29 konstatuojamoje dalyje, patvirtinamos.

2.3. Palyginimas

(31) Po pirminio faktų atskleidimo abu Indonezijos eksportuotojai nurodė, kad remiantis 2 straipsnio 10 dalies i punktu komisinių, gautų už pardavimą tarpininkaujant atitinkamam susijusiam prekybininkui trečioje šalyje, skirtumai neturėjo būti taisomi. Abi bendrovės teigė, kad jų gamybos bendrovės Indonezijoje ir atitinkami susiję prekybininkai Singapūre sudaro vieną ūkio subjektą, todėl prekybininkai trečioje šalyje veikia kaip jų susijusių bendrovių Indonezijoje eksporto departamentai. Tačiau abiem atvejais pardavimo vidaus rinkoje, kaip ir pardavimo eksportui į trečiąsias šalis,

sąskaitas faktūras tiesiogiai išrašo gamintojas Indonezijoje, o prekybininkai Singapūre gauna tam tikrus komisinius. Vienos Indonezijos bendrovės atveju, komisiniai nurodyti sutartyje tik dėl pardavimo eksportui. Be to, prekybininkai trečiojoje šalyje taip pat parduoda produktus, pagamintus kitų gamintojų, vienu atveju net nesusijusių gamintojų. Taigi abiejų susijusių prekybininkų Singapūre funkcijos akivaizdžiai panašios į komisinių pagrindu dirbančio agento funkcijas. Todėl šis teiginys atmetamas.

(32) Po galutinio atskleidimo, Indonezijos vyriausybė ir vienas Indonezijos eksportuojantis gamintojas pakartojo pirmesnėje konstatuojamoje dalyje nurodytą teiginį dėl vieno ūkio subjekto. Jie tvirtino, kad *Matsushita prieš Tarybą*[4] byloje Teismas nusprendė, kad tai, jog gamintojas atlieka tam tikras pardavimo funkcijas, nereiškia, kad gamybos ir prekybos bendrovės negali sudaryti vieno ūkio subjekto. Be to, jie teigė, kad eksportuotojo vykdomas tiesioginis pardavimas trečiosioms šalims, netarpininkaujant prekybininkams Singapūre, sudaro tik mažą pardavimo eksportui procentinę dalį, o Pirmosios instancijos teismas *Interpipe* byloje[5] nusprendė, kad maži gamintojo tiesiogiai parduodami kiekiai nepatvirtina teiginio, kad jie nesudaro vieno ūkio subjekto. Galiausiai jie taip pat pažymėjo, kad *Canon* prieš Tarybą[6] byloje nuspręsta, jog tai, kad patronuojamoji pardavimo bendrovė taip pat veikė kaip kitų bendrovių produktų platintoja, nepaneigia vieno ūkio subjekto fakto.

(33) Nors *Matsushita prieš Tarybą* byloje Teismas nurodė, kad šiuo atveju institucijos gali gamintoją ir vieną ar daugiau jo kontroliuojamų platinimo bendrovių laikyti vienu ūkio subjektu, net jei pats gamintojas atlieka tam tikras pardavimo funkcijas, tai nebūtinai reiškia, kad gamintoją ir susijusias pardavimo bendroves visada privalu laikyti vienu ūkio subjektu. Be to, *Matsushita prieš Tarybą* bylos gamintojas tiesiogiai nieko nepardavinėjo, o Indonezijos eksportuojantis gamintojas pardavinėjo. *Interpipe* sprendime nagrinėtas eksportuojančio gamintojo tiesioginis pardavimas sudarė tik nedidelę viso į ES parduodamo kiekio procentinę dalį ir buvo tik vienas iš Pirmosios instancijos teismo nagrinėtų elementų. Svarbiau tai, kad Teismas pabrėžė, jog tiesiogiai parduodama buvo tik į naujas valstybes nares ir tik pereinamuoju laikotarpiu. Šiuo atveju priešingai, iš turimų įrodymų matyti, kad gamintojo vykdomas tiesioginis pardavimas tam tikroms trečiosioms šalims nėra laikinas, greičiau, struktūrinis, t. y. vykdomas nuolat. Be to, toks kiekvieno nagrinėjamojo gamintojo pardavimas sudaro didelę jo vidaus pardavimo procentinę dalį. Galiausiai, *Canon prieš Tarybą* byloje eksportuojančio gamintojo patronuojamosios pardavimo bendrovės vidaus rinkoje pardavinėjo ir kitus produktus, kurie, nors ir pagaminti to paties eksportuojančio gamintojo, buvo parduodami su kitokiu prekės ženklu. Todėl šis teiginys atmetamas.

(34) Viena Indonezijos bendrovė taip pat teigė, kad net jei vieno ūkio subjekto sąvoka nepriimtina, Komisija, iš eksporto kainos nepriklausomiems vartotojams Sąjungoje atskaičiuodama pelną susijusiam importuotojui Sąjungoje ir komisinius susijusiam prekybininkui trečiojoje šalyje, nustatė „dvigubą skirtumą“. Tačiau į abu rodiklius atsižvelgta siekiant skirtingų tikslų ir jie atskaičiuoti atskirai. Kaip paaiškinta 28

---

4 *Matsushita Electric Industrial Co. Ltd* ir *Matsushita Electric Trading Co. Ltd* prieš Europos Bendrijų Tarybą, byla C-175/87, 1992 m. kovo 10 d. Teismo sprendimas.

5 *Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT* ir *Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT* prieš Europos Sąjungos Tarybą, byla T-249/06, 2009 m. kovo 10 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimas.

6 *Canon Inc* prieš Europos Bendrijų Tarybą, byla C-171/87, 1992 m. kovo 10 d. Teismo sprendimas.

konstatuojamoje dalyje, pardavimo eksportui tarpininkaujant susijusiems importuotojams į Sąjungą, eksporto kaina nustatoma pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį remiantis kaina, kuria importuoti produktai pirmiausia perparduodami nepriklausomam pirkėjui. Tokiais atvejais, siekiant nustatyti patikimą eksporto kainą Sąjungos pasienyje, ji koreguojama atsižvelgiant į gaunamą pelną. Kitais atvejais, susijusio prekybininko trečiojoje šalyje komisiniai atskaičiuojami pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą. Todėl šis teiginys atmetamas.

(35) Bendrovė taip pat teigė, kad, remiantis 2 straipsnio 10 dalies i punktu, pakoregavus eksporto kainą pagal susijusio prekybininko trečiojoje šalyje komisinius, taip pat reikėtų pakoreguoti normaliąją vertę, nes šis prekybininkas taip pat bus koordinavęs pardavimą vidaus rinkoje. Vis dėlto, rašytinis prekybininko ir gamintojo Indonezijoje susitarimas aprėpia tik pardavimą eksportui. Be to, pardavimo vidaus rinkoje sąskaitas faktūras išrašo bendrovė Indonezijoje. Todėl šis teiginys atmetamas.

(36) Remiantis pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą atliktu koregavimu, manoma, kad tinkama naudoti pagrįstą pelno skirtumą, nesusijusį su faktiniu pelnu, gautu pagal sandorių kainas, siekiant išvengti iškraipymų dėl sandorių kainų. Todėl prekybininkų trečiojoje šalyje faktinis pelno dydis, naudotas pirminiu etapu, buvo pakeistas 5 proc. pelnu, kuris laikomas pagrįstu chemijos sektoriaus prekybos bendrovių veiklos pelnu, kaip tai daryta pirmiau[7].

(37) Kita Indonezijos bendrovė teigė, kad Komisija du kartus atskaičiavo išlaidas komisiniams už pardavimą tarpininkaujant susijusiam importuotojui į Sąjungą. Bendrovė teigė, kad pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį apskaičiuojant eksporto kainą buvo pakoreguotos tiek susijusio importuotojo PBA sąnaudos, tiek tiesioginėmis pardavimo sąnaudomis esančios išlaidos komisiniams. Kadangi išlaidos komisiniams jau įtrauktos į PBA sąnaudas, išlaidos komisiniams buvo atskaičiuotos du kartus. Šis teiginys yra pagrįstas ir skaičiavimas atitinkamai pakeistas.

(38) Viena bendrovė pakartojo savo teiginį dėl koregavimo, atsižvelgiant į fizinių savybių skirtumus, remdamasi tuo, kad į ES ji eksportuoja ir skysto, ir kieto pavidalo nagrinėjamąjį produktą, tačiau vidaus rinkoje ji parduoda tik kieto pavidalo produktą, o skysto pavidalo produkto kaina yra mažesnė nei kieto pavidalo tiriamojo produkto kaina (žr. laikinojo reglamento 39 konstatuojamąją dalį). Teiginiui pagrįsti bendrovė pateikė dviejų pardavimo į kitas eksporto rinkas sąskaitų faktūrų kopijas. Tačiau patikrinti pateikto įrodymo šiuo vėliu tyrimo etapu negalima, nei įsitikinti, kad parodytas skirtumas egzistavo visais atvejais, kai būta minėtų fizinių savybių skirtumų. Todėl šis teiginys atmetamas.

(39) Po pirminio faktų atskleidimo, vienas Indonezijos eksportuotojas teigė, kad laikinajame reglamente apskaičiuojant susijusio importuotojo į Sąjungą kredito sąnaudas naudota palūkanų norma buvo neproporcinga, ir pasiūlė naudoti pagal *Deutsche Bundesbank* paskelbtus TL duomenis apskaičiuotą palūkanų normą. Kadangi apskaičiuojant šios bendrovės kredito sąnaudas laikinajame reglamente naudota palūkanų norma buvo pagrįsta kitų šalių pateikta informacija ir atspindi būtent jų

[7] Pavyzdžiui, Rusijos ir Kinijos Liaudies Respublikos kilmės granuliuoto politetrafluoretileno (PTFE) atveju (OL L 144, 2005 6 8, p. 11) ir Jungtinių Amerikos Valstijų, Kinijos Liaudies Respublikos ir Taivano kilmės peroksosulfatų (persulfatų) atveju (OL L 97, 2007 4 12, p. 6).

finansinę padėtį, bet nebūtinai aptariamo susijusio importuotojo finansinę padėtį, teiginys buvo priimtas ir skaičiavimas atitinkamai pakeistas.

(40) Kadangi jokių kitų pastabų dėl palyginimo negauta, laikinojo reglamento 37–40 konstatuojamųjų dalių preliminarios išvados su pakeitimais, paaiškintais 36, 37 ir 39 konstatuojamosiose dalyse, patvirtinamos.

2.4. Dempingo skirtumas

(41) Kadangi jokių kitų pastabų dėl dempingo skirtumo skaičiavimo negauta, laikinojo reglamento 41 ir 42 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

(42) Procentais išreikštas CIF neto kainos Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą galutinis dempingo dydis yra toks:

Bendrovė	Laikinasis dempingo skirtumas
P.T. Ecogreen Oleochemicals	7,3 %
P.T. Musim Mas	5,4 %
Visos kitos bendrovės	7,3 %

3. Malaizija

3.1. Normalioji vertė

(43) Po pirminio faktų atskleidimo, vienas Malaizijos eksportuojantis gamintojas teigė, kad atliekant pelningumo įprastomis prekybos sąlygomis tyrimą (žr. laikinojo reglamento 46 konstatuojamąją dalį) reikėjo remtis ne svertiniu metinių gamybos sąnaudų vidurkiu, o atskiromis kiekvieno sandorio vidaus rinkoje sąnaudomis dėl kasdienio pagrindinės žaliavos kainos svyravimo. Atsakant į šį teiginį, reikėtų pažymėti, kad atlikdama pelningumo tyrimą Komisija nuosekliai naudoja svertinį gamybos sąnaudų vidurkį. Šio metodo bendrovė laikėsi ir atsakydama į klausimyną, juo buvo remiamasi per tikrinamąjį vizitą, bendrovės pateiktus duomenis lyginant su bendrovės apskaita. Prašymas naudoti pagal atskirus sandorius apskaičiuojamas gamybos sąnaudas, kuriuo gerokai nutolstama nuo įprastinės Komisijos praktikos, pirmą kartą pateiktas bendrovės pastabose dėl pirminio faktų atskleidimo dokumento, todėl atitinkamų duomenų patikrinti vietoje nebebuvo galima. Taip pat reikėtų pažymėti, kad teiginiui pagrįsti bendrovės pateiktos atskirų sandorių sąnaudų išklotinės daugiausia pagrįstos vertinimais, todėl jomis nepateikiama tikslesnių ir tipiškesnių duomenų apie sąnaudas nei tie, kuriuos bendrovė pateikė iš pradžių ir kurie buvo patikrinti vietoje. Galiausiai, reikėtų pažymėti, kad dėl pateiktos naujos sąnaudų išklotinės struktūros jų neįmanoma palyginti su vietoje patikrinta valdymo ataskaitų dalimi. Todėl šis teiginys atmetamas.

(44) Malaizijos eksportuotojas, nevykdęs pardavimo vidaus rinkoje (žr. laikinojo reglamento 51 konstatuojamąją dalį), teigė, kad nustatant PBA sąnaudų ir pelno dydį, naudotą apskaičiuojant normaliąją vertę, neturėtų būti remiamasi kitiems dviems eksportuojantiems gamintojams, panašų produktą parduodantiems Malaizijos rinkoje, nustatytu faktinių sumų svertiniu vidurkiu. Bendrovė teigė, kad šie skaičiai nėra

tipiški, nes bendrovė taiko kitokį gamybos metodą ir naudoja kitą žaliavą. Atsakant į šį teiginį reikėtų priminti, kad normaliajai vertei apskaičiuoti buvo naudojamos pačios bendrovės gamybos sąnaudos. Tik apskaičiuojant PBA sąnaudas buvo remiamasi iš kitų dviejų Malaizijos eksportuojančių gamintojų gautais duomenimis. Pelno suma nustatyta, kaip paaiškinta pirmesnėje 45 konstatuojamojoje dalyje. Antra, bendrovei nepavyko paaiškinti, kokį poveikį PBA sąnaudoms tariamai turi gamybos metodas. Be to, pažymėtina, kad tik tam tikra bendrovės gamybos dalis yra gaminama tariamai kitu metodu, didžioji produkcijos dalis gaminama taip pat ir naudojant tas pačias pagrindines žaliavas kaip ir kitų dviejų Malaizijos gamintojų. Todėl daroma išvada, kad bendrovei nepavyko įrodyti, kad naudoti duomenys nebuvo tipiški, ir šis teiginys atmetamas.

(45) Tas pats Malaizijos eksportuojantis gamintojas taip pat teigė, kad tuo atveju, jei Komisija vis dėlto PBA sąnaudoms nustatyti naudotų kitų dviejų eksportuotojų duomenis, jie turėtų būti grindžiami visų šių eksportuojančių gamintojų sandorių vidaus rinkoje svertiniais vidurkiais, o ne tik pelningų sandorių. Iš esmės šis teiginys buvo priimtas. Tačiau dėl PBA sąnaudų patvirtinama, kad apskaičiuojant normaliąją vertę naudotos dviejų Malaizijos eksportuojančių gamintojų sandorių vidaus rinkoje vidutinės PBA sąnaudos. Jai apskaičiuoti naudoti duomenys buvo patikrinti per tikrinamuosius vizitus atitinkamose Malaizijos bendrovėse. Dėl pelno nustatymo reikėtų pažymėti, kad nustatyti pelno sumą remiantis kitų dviejų eksportuojančių gamintojų gautomis ir realizuotomis sumomis buvo neįmanoma. Iš tiesų, taip skaičiuojant gaunama bendra nuostolių suma. Todėl taip skaičiuojant nebuvo galima nustatyti jokių duomenų apie pelną. Todėl Malaizijos eksportuotojo teiginys, kad neigiama suma gali būti naudojama kaip pelno suma, apskaičiuojant normaliąją vertę, yra atmetamas. Pelno sąvoka juk nurodo, kad tai turi būti teigiama suma. Taip pat svarstyta, ar pelno suma galėtų būti nustatyta remiantis pelningu eksportuojančio gamintojo pardavimu Malaizijoje, bet šis metodas atmestas, nes prieštarautų PPO sprendimo išvadoms iš Indijos importuojamos medvilninės patalynės byloje[8]. Todėl, remiantis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6 dalies c punktu, apskaičiuojant pelną turi būti remiamasi bet kuriuo pagrįstu metodu, o neturint jokių kitų duomenų, nuspręsta, kad ilgalaikės komercinės palūkanų normos Malaizijoje yra tinkamiausias pagrindas pelnui nustatyti. Kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6 dalies c punkte, šis metodas yra konservatyvus, pagrįstas ir tinkamiausias. Pažymėtina, kad taip nustatytas pelno dydis neviršija pelno, kurį gauna kiti eksportuojantys gamintojai parduodami tos pačios pagrindinės kategorijos produktus jų kilmės šalies vidaus rinkoje.

(46) Kadangi jokių kitų pastabų dėl normaliosios vertės nustatymo negauta, laikinojo reglamento 44–51 konstatuojamųjų dalių preliminarios išvados su pakeitimu, paaiškintu 45 konstatuojamoje dalyje, patvirtinamos.

3.2. Eksporto kaina

(47) Po pirminio faktų dėl pardavimo eksportui į Sąjungą, tarpininkaujant susijusiems Sąjungoje įsisteigusiems importuotojams, atskleidimo, du Malaizijos eksportuotojai teigė, kad eksporto kainai apskaičiuoti pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį buvo panaudotas netinkamas pelno skirtumas. Viena iš bendrovių savo teiginį

[8] WT/DS141/AB/R, priimtas 2001 m. kovo 12 d.

pagrindė kai kurių nesusijusių Europos prekybininkų pelningumo TL duomenimis. Šiuo atžvilgiu reikėtų pažymėti, kad šių duomenų negalima laikyti tipiškais, nes nurodyti prekybininkai prekiauja įvairiausiais cheminiais produktais, o vienu atveju prekybininkas taip pat yra ir gamintojas. Todėl jų negalima laikyti patikimu lyginamuoju standartu. Antroji bendrovė teigė, kad susijęs importuotojas į ES turėtų būti laikomas ne jos platintoju, bet susijusiu agentu, todėl PBA sąnaudos ir patikslintas pelnas, skaičiuojant eksporto kainą, neturėtų viršyti įprasto šiame sektoriuje prekiaujantiems nepriklausomiems agentams mokamo komisinių procento. Palyginimui bendrovė pateikė susitarimus su nepriklausomais agentais. Po galutinio atskleidimo teiginys buvo išplėstas tvirtinant, kad volframo elektrodų atveju [9] susijusio importuotojo pelnas buvo pripažintas patikimu ir sutikta jį naudoti apskaičiuojant eksporto kainą. Atsakant į šį teiginį, reikėtų pažymėti, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalyje nenustatyta skirtingo požiūrio į susijusius importuotojus, tariamai veikiančius kaip platintojai arba agentai. 2 straipsnio 9 dalyje nustatyta, kad koreguojama pagal visas išlaidas, patirtas tarp importavimo ir perpardavimo, taip pat priaugantį pelną. Be to, reikėtų pažymėti, kad atlikus tyrimą paaiškėjo, kad susijusi bendrovė yra įsisteigusi Sąjungoje. Ji tvarko *inter alia* vartotojų užsakymus ir nagrinėjamojo produkto sąskaitas faktūras, išduotas susijusio eksportuotojo ir atsako už ES muitinį įforminimą. Tai, kad susijęs eksportuotojas atlieka tam tikrus veiksmus iki importo, nereiškia, kad eksporto kaina negali būti apskaičiuota remiantis perpardavimo pirmajam nepriklausomam pirkėjui kaina, atliekant būtinus koregavimus pagal 2 straipsnio 9 dalį. Bendrovės nurodomi funkcijų, palyginti su kitais susijusiais importuotojais, skirtumai paprastai atsispindi PBA sąnaudose, kurias Komisija apskaičiavo remdamasi faktiniais bendrovės duomenimis. Todėl šis teiginys negali būti priimtas. Taip pat reikėtų pažymėti, kad pirmiau minėtu volframo elektrodų atveju susijęs importuotojas dalyvavo susijusiai grupei gaminant produktą vartotojų grandies rinkai ir dar vykdė kitą prekybos bendrovės veiklą. Dėl tokios sudėtingos struktūros, nesusijusių importuotojų pelnas buvo pripažintas nepakankamai tipišku. Šis atvejis nepalyginamas su šio Malaizijos susijusio importuotojo atveju, nes jis atlieka tik prekybos funkcijas. Vis dėlto dėl 29 konstatuojamojoje dalyje nurodytų priežasčių, atitinkamas pelno dydis koreguojamas į 5 proc. Kadangi jokių kitų pastabų dėl eksporto kainos nustatymo negauta, laikinojo reglamento 52–54 konstatuojamųjų dalių preliminarios išvados su pakeitimu, paaiškintu pirmiau, patvirtinamos.

3.3. Palyginimas

(48) Po pirminio faktų atskleidimo vienas Malaizijos eksportuotojas pakartojo savo teiginį (žr. laikinojo reglamento 57 konstatuojamąją dalį), kad su juo susijęs importuotojas į Sąjungą iš tiesų yra gamintojo eksporto skyrius ir kad jeigu pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį būtų koreguojamos visos PBA sąnaudos ir pelnas, būtų per daug atskaitoma nustatant gamintojo kainą EXW sąlygomis. Bendrovė teigė, kad antraip panašiai koreguoti reikėtų apskaičiuojant normaliąją vertę. Teiginys buvo pakartotas pastabose, pateiktose po galutinio atskleidimo. Tačiau nepateikta naujų argumentų, dėl kurių galėtų būti keičiamos išvados šiuo klausimu. Reikėtų priminti, kad susijusi bendrovė sąskaitas faktūras pateikdavo Sąjungos vartotojams ir pastarieji mokėjimus atlikdavo susijusiai bendrovei. Be to, reikia pažymėti, kad į šios susijusios bendrovės pardavimo kainą buvo įskaičiuojamas antkainis. Iš susijusios bendrovės finansinės apskaitos matyti, kad ji patyrė normalias PBA sąnaudas tarp importavimo ir

[9] Tarybos reglamentas (EB) Nr. 260/2007, 2007 3 9, OL L 72, 2007 3 13, p. 1, 25 konstatuojamoji dalis.

perpardavimo. Todėl susijusi bendrovė iš tiesų atlieka tipiškas importuotojo funkcijas. Galiausiai, reikėtų pažymėti, kad Malaizijos gamintojas taip pat vykdė tiesioginį pardavimą nepriklausomiems pirkėjams Sąjungoje ir kitose šalyse. Dėl šio fakto, bendrovė rėmėsi *Interpipe* sprendimu ir pateikė panašių argumentų į pateiktus Indonezijos eksportuojančių gamintojų. Dėl 33 konstatuojamojoje dalyje paaiškintų priežasčių, šio atvejo aplinkybės skiriasi nuo sprendime dėl *Interpipe* aptartų aplinkybių. Be to, Malaizijos eksportuotojo teiginys, kad dėl bendrovės nepriklausomo pardavimo derėjosi su juo susijęs importuotojas į ES, veikiantis kaip Malaizijos bendrovės pardavimo eksportui skyrius, prieštarauja tikrinamojo vizito metu pateiktiems paaiškinimams, kuriuose buvo pabrėžtas pagrindinis Japonijos patronuojančiosios bendrovės atliekamas vaidmuo. Dėl šių priežasčių daroma išvada, kad PBA sąnaudų ir pelno koregavimas neturėtų būti keičiamas, o apskaičiuojant normaliąją vertę panašus koregavimas nėra pagrįstas.

(49) Ta pati bendrovė taip pat teigė, kad tam tikros su ja susijusio importuotojo pardavimo sąnaudos buvo atskaičiuotos antrą kartą iš naujo apskaičiuojant eksporto kainą. Patikrinus skaičiavimus, nustatyta, kad teiginys yra pagrįstas, todėl skaičiavimas atitinkamai pataisytas.

(50) Vienas Malaizijos eksportuotojas teigė, kad normaliosios vertės ir eksporto kainos palyginimas turėtų būti grindžiamas ne pagal produkto rūšį nustatytais produkto kontrolės numeriais (PKN), o pačios bendrovės nustatytais produktų kodais. Pasak šios bendrovės, atliekant tyrimą naudojami PKN nepakankamai tiksliai atspindi gamybos proceso ypatumus ir sąnaudų bei kainų skirtumus. Teiginiui pagrįsti bendrovė nurodė kai kuriuos jos produktus, kurie buvo pagaminti naudojant skirtingus gamybos procesus ir skirtingas žaliavas ir dėl to jų vieneto gamybos sąnaudos buvo didesnės. Atkreipiame dėmesį, kad šis teiginys nebuvo iškeltas nei tyrimo pirminiu etapu, nei tikrinamojo vizito metu. Be to, jei skaičiuojant būtų naudojami bendrovės nustatyti produktų kodai, tai skirtingų gamybos metodų problemos neišspręstų, nes ir pačios bendrovės produktų kodai buvo naudojami produktams, pagamintiems skirtingais gamybos procesais. Todėl šis teiginys atmetamas.

(51) Kadangi jokių pastabų dėl palyginimo negauta, laikinojo reglamento 55–58 konstatuojamųjų dalių preliminarios išvados su pakeitimu, paaiškintu 49 konstatuojamoje dalyje, patvirtinamos.

3.4. Dempingo skirtumas

(52) Po pirminio faktų atskleidimo, Malaizijos gamintojas , neeksportuojantis į ES, pateikė pastabą dėl laikinojo reglamento 60 konstatuojamosios dalies, teigdamas, kad Malaizijoje yra kitų nagrinėjamojo produkto gamintojų. Šiuo atžvilgiu pažymima, kad dėl papildomo Malaizijoje esančio gamintojo, neeksportuojančio į ES, išvada dėl Malaizijos bendradarbiavimo masto lieka nepakitusi, nes nepateikta jokių įrodymų, kad tiriamos bendrovės atsiskaitė ne už visą nagrinėjamojo produkto eksportą į ES TL. Be to, tas pats Malaizijos gamintojas kritikavo tai, kad tokiems gamintojams kaip jis, TL neeksportavusiems į Sąjungą, bus taikomas muitas kitiems eksportuotojams. Šiuo atžvilgiu reikia pažymėti, kad bendrovės TL neeksportavusios į ES, negali prašyti nustatyti individualios muito normos. Tačiau kai tik šios bendrovės pradės eksportuoti arba sudarys neatšaukiamą pardavimo ES susitarimą, jos galės prašyti atlikti peržiūrą dėl naujo eksportuotojo pagal pagrindinio reglamento 11 straipsnio 4 dalį, po kurios

gali būti nustatytas individualus muito dydis, jei tenkinamos tame straipsnyje nustatytos sąlygos.

(53) Vienas Malaizijos gamintojas teigė, kad dempingo skirtumo procentui apskaičiuoti naudojama CIF vertė turėtų būti grindžiama ne muitinei deklaruojama kaina, o atskaičiuojama nuo perpardavimo kainos, atėmus visas po importavimo į ES patirtas sąnaudas. Tačiau, kadangi CIF kaina buvo naudota kaip pagrindas teikiant muitinės vertės deklaracijas Sąjungos pasienyje, ir neatrodo, kad būtų deklaruota neteisingai, apskaičiuojant dempingo skirtumo procentą turi būti naudojama ši kaina. Bendrovė teigė, kad tarp susijusių siuntų pristatymo iš Malaizijos ir muitinio įforminimo, siekiant perparduoti ES, praeina tam tikras laiko tarpas. Tačiau net jei muitinio įforminimo sąskaitos faktūros išduodamos vėliau, kainas nurodant pagal atsargų įvertinimo metodą (FIFO), apskaičiuojant muitinę vertę remiamasi ne perpardavimo kaina, o sandorio kaina. Todėl šis teiginys atmetamas.

(54) Kadangi jokių kitų pastabų dėl dempingo skirtumo skaičiavimo negauta, laikinojo reglamento 59 ir 60 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

(55) Procentais išreikštas CIF neto kainos Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą galutinis dempingo dydis yra toks:

Bendrovė	Galutinis dempingo skirtumas
KL-Kepong Oleomas Sdn. Bhd.	3,3 %
Emery Oleochemicals (M) Sdn. Bhd.	5,3 %
Fatty Chemicals Malaysia Sdn. Bhd.	5,7 %
Visos kitos bendrovės	5,7 %

D. ŽALA

1. Įžanginės pastabos

(56) Paskelbus laikinąjį reglamentą, nustatyta, kad dėl korektūros klaidos reikia atlikti mažus vartojimo duomenų pataisymus. Dėl šios klaidos reikėjo truputį pakeisti pardavimo apimtį, Sąjungos pramonės rinkos dalį ir nagrinėjamųjų šalių rinkos dalį. Tačiau šie pataisymai neturi didelio poveikio tendencijoms ir išvadoms, padarytoms dėl vartojimo, pardavimo apimties, Sąjungos pramonės rinkos dalies ir nagrinėjamųjų šalių rinkos dalies nagrinėjamuoju laikotarpiu Sąjungos rinkoje.

2. Sąjungos gamyba ir Sąjungos pramonė

(57) Kaip nurodyta laikinojo reglamento 62 konstatuojamojoje dalyje, buvo nustatyta, kad Sąjungoje panašų produktą gamino du skundo pateikėjai ir labai maži gamintojai. Kaip nurodyta 11 ir 12 konstatuojamosiose dalyse, šakotųjų izomerų turinčių FOH gamintojai nepateko į Sąjungos FOH gamybos apibrėžtąją sritį. Nepaisant 58 konstatuojamojoje dalyje paaiškinto fakto, laikinojo reglamento 62 ir 63 konstatuojamosiose dalyse pateikta Sąjungos pramonės apibrėžtis patvirtinama.

(58) Vienas iš dviejų skundo pateikėjų buvo perimtas bendrovės, kuri šiame nagrinėjime dalyvauja kaip naudotoja. Paskelbus laikinąjį reglamentą šis skundo pateikėjas pradėjo laikytis neutralios pozicijos.

(59) Dėl to kai kurios šalys pradėjo abejoti tyrimo pagrįstumu ir pritarimu jam, teigdamos, kad tyrimui turi būti pritariama visu tyrimo laikotarpiu.

(60) Išnagrinėjus teiginį, paaiškėjo, kad likęs skundo pateikėjas pagamina daugiau kaip 40 proc. visos Sąjungos produkcijos, taigi daugiau nei 25 proc. visos Sąjungos produkcijos, be to, savo pritarimą arba nepritarimą dėl tyrimo pareiškė 100 proc. Sąjungos FOH gamintojų. Todėl pagrindinio reglamento 5 straipsnio 4 dalyje nustatyti 25 proc. ir 50 proc. ribos reikalavimai įvykdyti ir pagrįstumas patvirtinamas.

(61) Kai kurios šalys teigė, kad kadangi abu skundo pateikėjai TL importavo nagrinėjamąjį produktą, jie neturėtų būti laikomi Sąjungos pramonės dalimi. Buvo patvirtinta, kad šių bendrovių iš nagrinėjamųjų šalių importuoto produkto procentinė dalis nėra didelė, palyginti su jų panašaus produkto gamyba. Be to, importas dažniausiai buvo laikino pobūdžio. Todėl galima patvirtinti, kad pagrindinė šių bendrovių veikla yra panašaus produkto gamyba ir pardavimas. Todėl laikinojo reglamento 62–63 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

3. Sąjungos suvartojimas

(62) Kadangi jokių pastabų dėl Sąjungos suvartojimo negauta, laikinojo reglamento 64–66 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

4. Importas į Sąjungą iš nagrinėjamųjų šalių ir priverstinis kainų mažinimas

4.1. 4.1. Kumuliacija

(63) Daug šalių prieštaravo faktui, kad laikinajame reglamente trijų nagrinėjamųjų šalių importas buvo vertinamas bendrai. Jų nuomone, pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalyje nustatytos kumuliacijos sąlygos neįvykdytos. Jos teigė, kad nustačius vienos iš šalių vykdytą neigiamą kainų mažinimą kumuliacijos atlikti nebegalima. Be to, jos tvirtino, kad nagrinėjamuoju laikotarpiu trijų eksportuojančių šalių pardavimo apimties tendencijos buvo skirtingos, kaip ir skirtingos trijų eksportuojančių šalių galimybės gauti žaliavą ir skirtinga pati žaliava. Galiausiai nurodyta, kad vienos iš nagrinėjamųjų šalių pardavimas eksportui buvo vykdomas tarpininkaujant susijusioms bendrovėms. Jų nuomone, Sąjungos rinkoje nagrinėjamosios šalyse veikė skirtingomis konkurencijos sąlygomis. Pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalyje nustatyta, kad jei atliekant antidempingo tyrimą tuo pat metu nagrinėjamas importas daugiau kaip iš vienos valstybės, tokio importo iš visų valstybių poveikis vertinamas bendrai tiktai tuomet, jei nustatoma: a) kad dempingo skirtumas, apskaičiuotas importui iš kiekvienos valstybės, yra didesnis nei 9 straipsnio 3 dalyje apibrėžtas *de minimis*, ir kad importo iš kiekvienos valstybės kiekis nėra nereikšmingas ir b) kad atsižvelgus į importuotų produktų tarpusavio konkurencijos sąlygas ir į importuotų produktų ir panašių Sąjungos produktų konkurencijos sąlygas, importo poveikį tikslinga vertinti bendrai.

(a) Kaip paaiškinta laikinojo reglamento 4.3.2. dalyje, importo dempingo kaina iš kiekvienos nagrinėjamosios šalies apimtis nebuvo

nereikšminga ir nagrinėjamuoju laikotarpiu importas dempingo kaina liko reikšmingas.

(b) Nustatyta, kad iš nagrinėjamųjų šalių importuotų produktų ir panašių produktų konkurencijos ir kainodaros sąlygos buvo panašios, ypač TL. Kaip paaiškinta laikinojo reglamento 127 konstatuojamojoje dalyje, nagrinėjamosioms šalims nustatytas žalos pašalinimo lygis buvo gerokai didesnis nei *de minimis* 2 proc. riba. Todėl priverstinis kainų mažinimas netiksliai atspindi padėtį, kuri vyrautų rinkoje su veiksminga kainų konkurencija. Be to, buvo ištirti kiekvienos nagrinėjamosios šalies pardavimo kanalai ir kainų tendencijos ir nustatyta, kad jie panašūs, kaip parodyta toliau pateiktoje lentelėje. Nagrinėjamųjų šalių importo kaina mažėjo ir, palyginti su vidutinėmis Sąjungos pramonės kainomis, TL buvo itin maža.

Importas, remiantis Eurostato duomenimis (pakoreguotas, kad apimtų tik nagrinėjamąjį produktą)	**2007 m.**	**2008 m.**	**2009 m.**	**TL**
Vidutinė Malaizijos kaina (EUR / toną)	911	944	799	857
Indeksas: 2007=100	100	104	88	94
Metinis Δ %		3,6	-15,4	7,3
Vidutinė Indonezijos kaina (EUR / toną)	996	1169	899	912
Indeksas: 2007=100	100	117	90	92
Metinis Δ %		17,3	-23,1	1,4
Vidutinė Indijos kaina (EUR / toną)	997	1141	897	915
Indeksas: 2007=100	100	114	90	92
Metinis Δ %		14,4	-21,4	2,1

(64) Todėl patvirtinamos laikinojo reglamento 67–70 konstatuojamosios dalys.

4.2. Importo iš nagrinėjamųjų šalių dempingo kaina apimtis, kaina ir rinkos dalis

(65) Kadangi jokių pastabų dėl importo iš nagrinėjamųjų šalių dempingo kaina apimties, kainos ir rinkos dalies negauta, laikinojo reglamento 71–73 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

4.3. Priverstinis kainų mažinimas

(66) Šalys teigė, kad gaminant FOH iš natūralių aliejų ir riebalų ir iš sintetinių šaltinių, pvz., iš naftos ar alyvos, skiriasi žaliavos kaina ir kad gamybos sąnaudų skirtumams, atsiradusiems dėl skirtingų gamybos procesų, įvertinti turėjo būti remiamasi papildomu produkto kontrolės numerio (PKN) kriterijumi. Tačiau PKN nustatomas remiantis individualiomis nagrinėjamojo produkto apibrėžtajai sričiai priskiriamų subkategorijų savybėmis, o ne kiekvieno iš šių vienetų kaina. Be to, nustatyta, kad FOH, pagaminto iš natūralių aliejų ir riebalų arba iš naftos ir alyvos, pagrindinės savybės iš esmės nesiskiria, gamybos sąnaudų skirtumas taip pat nėra toks didelis, kad į tai būtų atsižvelgiama suteikiant PKN. Todėl šis teiginys atmetamas.

(67) Kai kurios šalys teigė, kad po importo patirtas sąnaudas nurodantis duomuo, sudarantis maždaug 3 proc. importo kainos, naudotas nustatant nagrinėjamųjų šalių sukelto priverstinio kainų mažinimo lygį pasirodė šiuo atveju neaiškus ir nepagrįstas. Tačiau tyrimo metu patikrinus informaciją, paaiškėjo, kad importuojančios šalys, pvz., importuotojai ir naudotojai, turėjo sumokėti tokią sąnaudų po importo sumą, kad nagrinėjamasis produktas būtų išleistas į laisvą apyvartą Sąjungos rinkoje. Be to, šalys nepateikė jokių įrodymų, kad sąnaudos po importo šiuo atveju buvo apskaičiuotos neteisingai. Todėl šis teiginys atmetamas. Priverstiniam kainų mažinimui apskaičiuoti naudotas metodas, paaiškintas laikinojo reglamento 74 ir 75 konstatuojamosiose dalyse patvirtinamas.

5. Sąjungos pramonės ekonominė padėtis

5.1. Įžanginės pastabos

(68) Nepaisant 58 konstatuojamojoje dalyje nurodytos nuosavybės pakeitimo, nuspręsta, kad į pasitraukusio skundo pateikėjo pateiktus ir jo patalpose patikrintus duomenis turėtų būti toliau atsižvelgiama tiriant žalą, nes jo gamyba lieka Sąjungos gamybos dalimi.

(69) Kai kurios šalys teigė, kad tiriant žalą ir apskaičiuojant žalos skirtumą neturėtų būti atsižvelgiama į tam tikrus Sąjungos pramonės pateiktus duomenis, visų pirma susijusius su Indijos, Malaizijos ir Indonezijos kilmės nagrinėjamojo produkto įsigijimu, nes šiuo įsigijimu pati Sąjunga sau padarė tariamą žalą. Tačiau, kaip nurodyta laikinojo reglamento 63 konstatuojamojoje dalyje, produktas iš esmės buvo įsigyjamas dėl vieno gamintojo laikinai uždarytos vienos gamyklos. Be to, įsigytas kiekis buvo nedidelis, palyginti su bendru skundo pateikėjų gaminamu kiekiu. Todėl įtikinamų priežasčių neatsižvelgti į šio gamintojo įsigytą kiekį tiriant žalą arba apskaičiuojant žalos pašalinimo lygį nėra.

(70) Laikinojo reglamento 76 konstatuojamojoje dalyje pateiktos įžanginės pastabos patvirtinamos.

5.2. Gamyba, gamybos pajėgumai ir pajėgumų naudojimas; pardavimas ir rinkos dalis

(71) Kadangi jokių pastabų dėl gamybos, gamybos pajėgumų, pajėgumų naudojimo, pardavimo ir rinkos dalies negauta, laikinojo reglamento 77–81 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

5.3. Vidutinės Sąjungos pramonės vieneto kainos

(72) Paskelbus laikinąjį reglamentą, nustatyta, kad dėl korektūros klaidos reikia atlikti vidutinių Sąjungos pramonės vieneto kainų duomenų pataisymus. Toliau pateiktoje lentelėje parodytos pakeistos Sąjungos pramonės vieneto kainos tendencijos nagrinėjamuoju laikotarpiu.

Pardavimo nesusijusiems pirkėjams ES vieneto kaina	**2007 m.**	**2008 m.**	**2009 m.**	**TL**
Indeksas 2007=100	100	123	102	96
Metinis Δ %		22,6 %	-16,9 %	-5,3 %

Šaltinis: klausimyno atsakymai.

(73) Priešingai nei nurodyta laikinojo reglamento 84 konstatuojamojoje dalyje, nagrinėjamuoju laikotarpiu Sąjungos pramonės kainos sumažėjo 4 proc. Didelis kainų kritimas pastebėtas 2008–2009 m. ir tęsėsi TL. Šiuo laikotarpiu pardavimo kaina sumažėjo 22 proc. Šis pataisymas neturi įtakos išvadai dėl ekonominės Sąjungos pramonės padėties. Kadangi jokių pastabų dėl vidutinių Sąjungos pramonės vieneto kainų negauta, laikinojo reglamento 82 ir 83 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

5.4. Atsargos, užimtumas, darbo užmokestis ir našumas, pelningumas, grynųjų pinigų srautas, investicijos, investicijų grąža ir gebėjimas padidinti kapitalą, augimas, faktinio dempingo skirtumo dydis

(74) Kai kurios šalys teigė, kad Sąjungos pramonė negalėjo patirti žalos, nes stačiosios integracijos bendrovės yra Sąjungos pramonės dalis ir nagrinėjamąjį produktą importavo iš trečiųjų šalių. Todėl importuotą produktą jos galėjo naudoti tolesnei gamybai, o savo nepelningą produktą – parduoti.

(75) Reikėtų pažymėti, kad tam tikruose antidempingo tyrimuose tokie gamintojai, kaip pavyzdžiui, plieno ir cheminių produktų gamintojai, tokiais atvejais patenkantys į Sąjungos pramonės apibrėžtį, vykdo tolesnę vartojimo veiklą ir jų gaminamo nagrinėjamojo produkto dalis yra skirta uždarajam naudojimui. Vis dėlto, tokiu atveju materialinės žalos Sąjungos pramonei galimybė tiriama nagrinėjant tik nagrinėjamojo produkto gamybą ir pardavimą. Šiuo atveju, kaip paaiškinta laikinojo reglamento 77–93 konstatuojamosiose dalyse, materialinė žala nagrinėjamojo produkto verslui buvo nustatyta. Šalys nepateikė jokių įrodymų, kurie patvirtintų, kad šių konstatuojamųjų dalių išvados yra neteisingos ir kad Sąjungos pramonė materialinės žalos TL nepatyrė. Todėl šis argumentas atmetamas.

(76) Kai kurios šalys teigė, kad sumažinus tam tikrus skundo pateikėjų gamybos pajėgumus buvo iškreiptas tariamai jiems padarytos žalos dydis. Jos teigė, kad Sąjungoje buvo ir kitų gamintojų, prisidėjusių prie Sąjungos pajėgumų, ir kad Sąjungos pramonės pajėgumai padidėjo dėl investicijų į naujus pajėgumus. Tai nedaug ką pasako apie pramonės patirtą žalą. Kitos šalys teigė, kad sumažėjusios investicijos nėra žala, tiesiog gamybos perkėlimas už ES ribų.

(77) Atlikus tyrimą, nustatyta, kaip nurodyta laikinojo reglamento 78 konstatuojamojoje dalyje, kad Sąjungos pramonės gamybos pajėgumai 2008 m. padidėjo 9 proc., bet TL sumažėjo 10 proc. Tai siekiant kovoti su nagrinėjamųjų šalių konkurencija priimtų sprendimų rezultatas; vėliau dėl importo dempingo kainomis daromo spaudimo taip pat buvo laikinai uždaromos gamyklos. Kalbant apie investicijas, laikinojo reglamento 89 konstatuojamojoje dalyje nustatyta, kad nagrinėjamuoju laikotarpiu Sąjungos pramonės investicijos Sąjungoje sumažėjo 35 proc. Tai vienas iš kelių žalos veiksnių, dėl kurių laikinojo reglamento 92 ir 93 konstatuojamosiose dalyse buvo padarytos išvados, kad TL Sąjungos pramonė patyrė materialinę žalą.

(78) Kadangi jokių kitų pastabų dėl atsargų, užimtumo, darbo užmokesčio ir našumo, pelningumo, grynųjų pinigų srauto, investicijų, investicijų grąžos ir gebėjimo padidinti kapitalą, augimo ir faktinio dempingo skirtumo dydžio negauta, laikinojo reglamento 85–91 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

5.5. Pokyčiai po TL

(79) Kai kurios šalys teigė, kad nebuvo pateikta Sąjungos pramonės patirtos materialinės žalos įrodymų, ir tai, kad vienas iš dviejų pirminių skundo pateikėjų atšaukė savo pritarimą tyrimui, rodo, kad jis nuo žalos nenukentėjo. Taip pat buvo teigiama, kad iš kito skundo pateikėjo žalos rodiklių nematyti, kad būta žalos.

(80) Reikėtų pažymėti, kad aptariama bendrovė neprieštaravo tyrimui, tiesiog užėmė neutralią poziciją. Todėl, kaip paaiškinta 57 konstatuojamojoje dalyje, vis dar manoma, kad tinkama abu Sąjungos gamintojus laikyti Sąjungos pramone.

(81) Buvo teigiama, kad laikotarpiu po TL kainos gerokai padidėjo ir kad toks kainų didėjimas šiuo laikotarpiu iš karto duos pelno skundo pateikėjams, kurie 2010–2011 m. viešose ataskaitose paskelbė apie geresnius rezultatus.

(82) Kai kurios šalys primygtinai teigė, kad Sąjungos pramonės padėtis laikotarpiu po TL gerokai pagerėjo, ir nurodė, kad kai kurios bendrovės planuoja ES atidaryti naujas gamyklas. Taip pat teigta, kad atsižvelgiant į neseniai padidėjusias importo kainas, priemonių taikymas turėtų būti laikinai sustabdytas arba jos turėtų būti pakeistos minimalia importo kaina (MIK).

(83) Į po TL sekusius įvykius antidempingo tyrime paprastai neatsižvelgiama. Be to, nepateikta jokių įrodymų, kad po TL sekę įvykiai yra akivaizdūs, neginčijami ir ilgalaikiai. Dėl galutinių priemonių laikino sustabdymo sprendžiama atsižvelgiant į įvykius po TL, kurie yra ilgalaikio pobūdžio.

(84) Kaip paaiškinta toliau 123–126 konstatuojamosiose dalyse, MIK nustatyti netinkama dėl to, kad neįvykdytos reikalingos sąlygos. Dėl šių priežasčių visi šie teiginiai atmetami.

6. Išvada dėl žalos

(85) Atlikus tyrimą, patvirtinta, kad iš daugumos žalos rodiklių, kuriuos pateikė Sąjungos pramonė, matyti prastėjanti tendencija nagrinėjamuoju laikotarpiu. Atsižvelgiant į tai, laikinojo reglamento 92 ir 93 konstatuojamųjų dalių išvados, kad TL Sąjungos pramonė patyrė materialinę žalą, patvirtinamos.

E. PRIEŽASTINIS RYŠYS

1. Importo dempingo kaina poveikis

(86) Viena šalis pastebėjo, kad laikinojo reglamento 108 konstatuojamosios dalies analizėje yra trūkumų, nes bendras ir nuolatinis vartojimo mažėjimas buvo siejamas su padidėjusiu importu, tačiau, pasak šios šalies, importo iš nagrinėjamųjų šalių raida atitiko vartojimą.

(87) Iš tiesų reikėtų paaiškinti, kad nagrinėjamuoju laikotarpiu bendras vartojimas padidėjo 2 proc., kaip nurodyta laikinojo reglamento 64–66 konstatuojamosiose dalyse. Tačiau tai neprieštarauja faktui, kad nagrinėjamuoju laikotarpiu gerokai padidėjo bendra importo mažomis dempingo kainomis iš nagrinėjamųjų šalių apimtis ir rinkos dalis (žr. laikinojo reglamento 96 konstatuojamąją dalį), o rinkos dydis liko beveik nepakitęs ir Sąjungos pramonė prarado didelę rinkos dalį, ypač laikotarpiu nuo 2009 m. iki TL.

(88) Kai kurios šalys teigė, kad importo iš nagrinėjamųjų šalių tendencijos nėra susijusios su Sąjungos pramonės ekonominės padėties pablogėjimu, visų pirma pardavimo apimtimi, pardavimo verte ir pelningumu. Jos teigė, kad Sąjungos pramonės pelningumas didėjo, kai 2008 m. didėjo importas, o vėliau stipriai sumažėjo, nors importas liko nepakitęs.

(89) Priešingai nei teigiama, atlikus tyrimą nustatyta, kad importas mažomis dempingo kainomis ir Sąjungos pramonei padaryta žala visu nagrinėjamuoju laikotarpiu yra glaudžiai susiję (žr. laikinojo reglamento 95–98 konstatuojamąsias dalis). Atlikus tyrimą taip pat paaiškėjo, kad nagrinėjamuoju laikotarpiu Sąjungos pramonė negalėjo atsigauti, nes importas mažomis dempingo kainomis į Sąjungos rinką buvo padidėjęs. Todėl šis teiginys atmetamas.

(90) Taip pat buvo teigiama, kad importo tendencijos skyrėsi priklausomai nuo kai kurių eksportuojančių gamintojų gaminamos alkoholio rūšies, todėl turėtų būti atlikta atskira šių rūšių alkoholio analizė. Tačiau į produkto apibrėžtąją sritį patenkančios skirtingos rūšys turi tas pačias savybes. Tyrimo metu nenustatyta jokių esminių FOH, gaminamų iš skirtingų žaliavų, skirtumų. Todėl jokių priežasčių atskirai analizuoti alkoholio rūšių tendencijas šiuo atveju nėra.

(91) Taip pat buvo teigiama, kad importas iš Indijos nepadarė žalos, nes nagrinėjamuoju laikotarpiu jis nepadidėjo, ypač jei neatsižvelgiama į skundo pateikėjų įsigytus kiekius. Vis dėlto nustatyta, kad importas iš Indijos buvo vykdomas dempingo kainomis ir kad žalos skirtumas buvo gerokai didesnis nei 2 proc. *de minimis* lygis. Be to, kaip paaiškinta 63–65 konstatuojamosiose dalyse, nagrinėjamųjų šalių bendro vertinimo sąlygos buvo įvykdytos. Todėl šis teiginys atmetamas

(92) Taip pat buvo teigiama, kad bendrovės, kurių individualus priverstinio kainų mažinimo skirtumas buvo neigiamas, nesukėlė žalos, vadinasi jos nesukėlė ir bendras importas iš Indonezijos.

(93) Kaip paaiškinta 63–65 konstatuojamosiose dalyse, nagrinėjamojo importo bendro vertinimo sąlygos buvo įvykdytos. Todėl, analizuojant žalą ir tiriant jos priežastis, nagrinėjamųjų šalių kilmės produkto mažomis dempingo kainomis importo padariniai Sąjungos pramonei buvo vertinami bendrai. Be to, tai, kad kainos priverstinai

mažinamos nebuvo, nereiškia, kad Sąjungos pramonei materialinės žalos nepadaryta. Kaip paaiškinta laikinojo reglamento 124–127 konstatuojamosiose dalyse, nustatyta, kad Sąjungos pramonės kaina buvo nepakankama, kad būtų padengtos visos gamybos sąnaudos ir pasiektas pagrįstas pelno dydis, kuris galėjo būti pasiektas, jei TL nebūtų importo dempingo kaina. Todėl šis teiginys atmetamas.

(94) Kadangi jokių kitų pastabų dėl importo dempingo kaina poveikio negauta, laikinojo reglamento 95–98 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

2. Kitų veiksnių poveikis

(95) Keletas šalių teigė, kad tikroji Sąjungos pramonės patirtos žalos priežastis buvo finansų krizė, nes labiausiai pramonei buvo pakenkta, kai importas iš nagrinėjamųjų šalių jau buvo nusistovėjęs. Taip pat buvo nurodyta, kad Sąjungos pramonės pelningumas sumažėjo panašiai tiek, kiek sumažėjo kitų chemijos sektoriaus bendrovių pelningumas.

(96) Krizė turėjo įtakos Sąjungos pramonės rezultatams. Žalos veiksnių, tokių kaip pajėgumų naudojimas ir pardavimo apimtis, tendencijos liudija, kad Sąjungos pramonės padėtis pablogėjo prasidėjus krizei ir pagerėjo rinkai atsigavus. Tačiau atlikus tyrimą nustatyta, kad padėties pagerėjimas nepadėjo atsigauti Sąjungos pramonei, kuri dar buvo stipriai atsilikusi nuo nagrinėjamojo laikotarpio pradžioje užimtos padėties. Be to, kaip nurodyta 89 konstatuojamojoje dalyje, 2008 m., prieš pat finansų krizės pradžią, buvo didžiausio importo iš nagrinėjamųjų šalių dempingo kaina metai ir staigaus Sąjungos pramonės pardavimo apimties sumažėjimo metai. Po šių metų Sąjungos pramonė neatsigavo, o dempingo kaina importuojami produktai ir toliau buvo masiškai parduodami Sąjungos rinkoje. Dėl šių priežasčių aišku, kad nepaisant kitų veiksnių, importas dempingo kaina iš esmės prisidėjo prie Sąjungos pramonei padarytos materialinės žalos TL. Todėl šis teiginys atmetamas.

(97) Keletas šalių taip pat teigė, kad tikroji tariamai Sąjungos pramonei padarytos žalos priežastis yra importas iš kitų trečiųjų šalių, sumažėjusi paklausa, padidėjusi žaliavos kaina ir nuosavos prieigos prie šių žaliavų trūkumas, Sąjungos pramonės strateginių sprendimų klaidos, vartotojų grandies rinkoje padidėjusi konkurencija, sumažėjusi uždarajam naudojimui skirto nagrinėjamojo produkto gamyba, bendri rinkos sąlygų pokyčiai ir konkurencija Sąjungos rinkoje.

(98) Pažymime, kad šios šalys negalėjo pagrįsti savo teiginių ir įrodyti, kad kitais, nei importo iš nagrinėjamųjų šalių mažomis dempingo kainomis veiksniais galima paneigti Sąjungos pramonės patirtos žalos ir importo dempingo kaina priežastinius ryšius.

(99) Kai kurios šalys teigė, kad Komisija netyrė, ar šakotųjų FOH pardavimas galėjo turėti poveikio Sąjungos pramonės gaminamo nagrinėjamojo produkto pardavimui ir jos ekonominei padėčiai. Buvo tiriamas 8–12 konstatuojamosiose dalyse apibrėžtas produktas ir nė viena šalis nepateikė patikimų duomenų, kuriais remiantis būtų galima vertinti, ar šakotieji FOH galėjo turėti neigiamo poveikio Sąjungos pramonės ekonominei padėčiai. Todėl šis teiginys atmetamas.

(100) Kadangi jokių pastabų dėl kitų veiksnių poveikio negauta, laikinojo reglamento 99–106 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

3. Išvada dėl priežastinio ryšio

(101) Tyrimo metu nenustatyta, kad būta kitų nei importo iš nagrinėjamųjų šalių mažomis dempingo kainomis veiksnių, kuriais būtų galima paneigti Sąjungos pramonės patirtos materialinės žalos ir importo dempingo kaina priežastinį ryšį.

(102) Kadangi jokių pastabų dėl išvados dėl priežastinio ryšio negauta, laikinojo reglamento 107–110 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

F. SĄJUNGOS INTERESAI

1. Sąjungos pramonė

(103) Kadangi jokių pastabų dėl Sąjungos pramonės interesų negauta, laikinojo reglamento 112–113 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

2. Importuotojai

(104) Kadangi negauta jokių pastabų dėl importuotojų interesų, laikinojo reglamento 115 ir 116 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

3. Naudotojai

(105) Primenama, kad siekiant įvertinti galimą antidempingo priemonių poveikį Sąjungos naudotojams, tiriant daugiausiai remtasi suvestiniais duomenimis, kuriuos pateikė penkios didelės naudotojų bendrovės, kuriose apsilankyta pirminiu etapu.

(106) Taip daroma preliminari išvada, kad nagrinėjamojo produkto sąnaudos sudarė didelę bendrų šios grupės gamybos sąnaudų dalį ir priklausomai nuo galutinio produkto svyravo nuo 10 proc. iki 20 proc. Tačiau turimi duomenys buvo patikrinti ir atsižvelgiant į naujus skaičiavimus ir kai kuriuos pataisytus skaičius, ši dalis yra nuo 15 proc. iki 25 proc. Vidutinis verslo pelno dydis, naudojant nagrinėjamąjį produktą, penkiose aplankytose bendrovėse sudarė maždaug 6 proc.; skaičiuojant iš naujo gautas didesnis vidutinis pelno dydis, maždaug 7,5 proc. Galiausiai, taip pat pataisyta vidutinė verslo, naudojant nagrinėjamąjį produktą, dalis, palyginti su visu verslu. Pirminiu etapu nustatyta, kad ji sudaro 22 proc., o pagal naujus skaičiavimus – 25 proc.

(107) Paskelbus laikinąjį reglamentą, atsiliepė daug naudotojų ir pateikė pastabas dėl galutinio atskleidimo. Jie paprieštaravo penkių naudotojų bendrovių, kaip nurodytą laikinojo reglamento 118 konstatuojamojoje dalyje, atrankai, teigdami, kad galimam priemonių poveikiui naudotojų pramonei įvertinti naudoti duomenys buvo neskaidrūs, gauti ne iš tipinių šalių ir iš per mažo bendrovių skaičiaus. Buvo teigiama, kad tiriant reikėtų atsižvelgti į visų bendradarbiaujančių atliekant tyrimą naudotojų pateiktus duomenis.

(108) Tačiau, kaip nurodyta laikinojo reglamento 117 ir 118 konstatuojamosiose dalyse, 21 bendradarbiaujanti bendrovė sudaro maždaug 25 proc. viso ES įsigyjamo nagrinėjamojo produkto kiekio TL, o penkios naudotojų interesams įvertinti atrinktos bendrovės įsigijo maždaug 18 proc. viso kiekio ir 72 proc. viso bendradarbiaujančių naudotojų įsigyto nagrinėjamojo produkto kiekio. Šių penkių naudotojų ne tik įsigytas

nagrinėjamojo produkto kiekis yra tipiškas, bet ir jie patys yra tipiški įvairių naudotojų pramonės verslo sektorių atstovai. Iš tiesų, penkios aplankytos bendrovės sudaro nevienalytę grupę, kurioje yra ne tik pirmaeilių gamintojų, t. y. paviršinio aktyvumo medžiagų gamintojų, bet ir paviršinio aktyvumo medžiagų naudotojų ir kitų tolesnių naudotojų.

(109) Nepaisant to buvo atlikta platesnė, visų bendradarbiaujančių naudotojų pateiktos informacijos, analizė. Be to, buvo atliktas atskiras galimo antidempingo muito poveikio paviršinio aktyvumo medžiagų gamintojams vertinimas, nes jų grupė galėtų labiausiai nukentėti nuo nustatomų priemonių. Kita atskira analizė atlikta dėl antros naudotojų grupės, kurią sudaro visos kitos atliekant tyrimą bendradarbiavusios naudotojų bendrovės.

(110) Buvo atlikti vidutinio 5 proc. dydžio muito importuojamam FOH galimo poveikio skaičiavimai pirmiausia visiems bendradarbiaujantiems naudotojams, o paskui kitoms dviem grupėms atskirai. Iš gautų rezultatų matyti, kad galutinis šio vidutinio muito poveikis nagrinėjamąjį produktą naudojančių bendrovių bendroms gamybos sąnaudoms visiems naudotojams sudarys maždaug 0,09 proc., o to paties muito poveikis paviršinio aktyvumo medžiagų gamintojams, gaminantiems tolesnį produktą, kuriam naudojamas nagrinėjamasis produktas, sudarytų maždaug 0,05 proc., o antrai bendrovių grupei – maždaug 0,29 proc.

(111) Atlikus tyrimą taip pat paaiškėjo, kad paviršinio aktyvumo medžiagų gamintojų pelno dydis tiriamąjį produktą naudojančiame sektoriuje buvo žemesnis; tačiau ši grupė TL iš nagrinėjamųjų šalių importavo tik maždaug 2,6 proc. viso jų įsigyjamo tiriamojo produkto kiekio. Be to, paviršinio aktyvumo medžiagų gamintojai, naudojantys FOH, įsigyja tik maždaug 24 proc. visos jų apyvartos. Todėl net taikant vidutinį 5 proc. dydžio dempingo muitą, galutinis poveikis produktų, kurių sudėtyje yra tiriamasis produktas, gamybos sąnaudoms yra labai silpnas ir net nereikšmingas jų bendram pelningumui.

(112) Vis dėlto kai kurie paviršinio aktyvumo medžiagų gamintojai teigė, kad nustačius antidempingo muitus, jie negalės laisvai pirkti jiems reikalingų žaliavų ir taip padėtis jų rinkos segmente bus iškreipta.

(113) Kaip nurodyta laikinojo reglamento 120 konstatuojamojoje dalyje, antidempingo muitų dydis ir galimas jų poveikis naudotojų pramonei ir vartotojų grandies rinkai nėra rimtos kliūtys nagrinėjamojo produkto importui. Atlikus tyrimą patvirtinta, kad galutiniai antidempingo muitai negali iškreipti padėties vartotojų grandies rinkoje. Be to, paviršinio aktyvumo medžiagų gamintojams neturėtų būti sunku šį gana mažą sąnaudų padidėjimą įtraukti į galutinę jų produktų kainą. Todėl teiginiai, kad antidempingo muitai iškreiptų padėtį vartotojų grandies rinkoje atmetami.

(114) Atskleidus galutinius faktus, kai kurie naudotojai tvirtino, kad Sąjungos gamintojai atsisakė jiems tiekti prekes ir kad yra tik keli alternatyvūs tiekimo būdai. Tačiau, kaip nurodyta laikinojo reglamento 120 konstatuojamojoje dalyje, santykinai žemas siūlomų priemonių dydis neturėtų pakenkti galimybei importuoti nagrinėjamąjį produktą. Be to, nagrinėjamuoju laikotarpiu Sąjungos gamintojai negamino visu pajėgumu. Taip pat importuoti galima iš kitų trečiųjų šalių, kurioms priemonės netaikomos, o, remiantis Eurostato duomenimis apie FOH importą iš kitų pasaulio

šalių po TL, nustatyta, kad šis importas didėja, todėl tariamas tiekimo trūkumo pavojus negresia. Todėl šis teiginys atmetamas.

(115) Kai kurios naudotojų asociacijos, kurios apie save nepranešė per pranešimo apie inicijavimą 5.3 punkte nustatytą laikotarpį, teigė, kad vertinant Sąjungos interesus nebuvo atsižvelgta į jų nuomonę, visų pirma dėl galimo priemonių poveikio mažosioms ir vidutinėms įmonėms ir konkretiems sektoriams. Vis dėlto reikėtų pažymėti, kad atliekant tyrimą buvo atsižvelgta į visas šių asociacijų pateiktas pastabas. Maža to, kaip nurodyta 109 konstatuojamojoje dalyje, vertinant Sąjungos interesus buvo atsižvelgta į visą bendradarbiaujančių naudotojų pateiktą informaciją. Todėl šis teiginys atmetamas.

(116) Keletas šalių teigė, kad priemonių trukmė, jei jos bus nustatytos, turėtų būti apribota iki daugiausiai dvejų metų. Remiantis pagrindiniu reglamentu, galutinė antidempingo priemonė paprastai nustatoma penkeriems metams. Kadangi nė viena šalis neįrodė, kad dvejų metų laikotarpio pakaktų dempingu padarytai žalai neutralizuoti, kaip to reikalaujama pagrindinio reglamento 11 straipsnio 1 dalyje, atrodo, kad nėra rimtų priežasčių keisti įprastinę priemonių taikymo trukmę. Todėl šis teiginys atmetamas.

(117) Kadangi jokių kitų pastabų dėl naudotojų interesų negauta, patvirtinama, kad importuojamam nagrinėjamajam produktui nustačius galutines priemones Sąjungos interesai nebus pažeisti, todėl 117–121 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

4. Išvada dėl Sąjungos interesų

(118) Remiantis tuo, kas išdėstyta pirmiau, laikinojo reglamento 122 konstatuojamojoje dalyje padaryta išvada patvirtinama. Įtikinamų priežasčių nenustatyti galutinių antidempingo muitų iš nagrinėjamųjų šalių importuojamam FOH nėra.

G. GALUTINĖS ANTIDEMPINGO PRIEMONĖS

1. Žalos pašalinimo lygis

(119) Primenama, kad pirminiu etapu apskaičiuojant tikslinį pelną naudotas 7,7 proc. pelno dydis. Skundo pateikėjai tvirtino, kad 15 proc. dydžio tikslinis pelnas būtų tinkamesnis. Reikėtų pažymėti, kad jiems nepavyko pateikti patikrinamų įrodymų, kad pagrįstų savo teiginį, jog tikslinio pelno dydis yra per mažas. Todėl siūloma patvirtinti pirminio 7,7 proc. dydžio tikslinį pelną, nustatytą remiantis vieno skundo pateikėjo paskutiniais pelningais metais prieš importo mažomis dempingo kainomis pradžią visoje alkoholio verslo dalyje gauto pelno dydžiu.

(120) Tam tikros šalys teigė, kad 7,7 proc. dydis nėra tikroviškas ir yra per didelis. Žalos panaikinimo lygiui nustatyti jos siūlė naudoti žemesnį 3–5 proc. pelno dydį. Tačiau šis teiginys nepagrįstas jokiais įrodymais, patvirtinančiais, kad jų siūlomas dydis atitinka galimą Sąjungos pramonės pelną, nesant importo į Sąjungos rinką dempingo kainomis, todėl jis atmetamas.

(121) Tam tikros šalys teigė, kad Komisiją klaidingai nustatė žalos pašalinimo lygį, remdamasi priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumu, nes turėjo remtis priverstinio kainų mažinimo skirtumu. Šiuo atveju nuspręsta, kad priverstinio kainų mažinimo skirtumas nėra tinkamas pagrindas Sąjungos pramonei padarytos žalos pašalinimo lygiui nustatyti, nes jame nebūtų atspindėtas kainos, kuri galėjo būti

sumokėta, jei nebūtų importo į Sąjungos rinką dempingo kainomis, dydis. Todėl teiginys atmetamas.

(122) Atsižvelgiant į tai, pirminis žalos skirtumas, išreikštas CIF kainos Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą procentine dalimi, nurodytas laikinojo reglamento 127 konstatuojamojoje dalyje, patvirtinamas.

2. Galutinės priemonės

2.1. Galutinių priemonių forma

(123) Kaip nurodyta 79–84 konstatuojamosiose dalyse, kai kurios šalys *inter alia* teigė, kad dabartinės priemonės turėtų būti laikinai sustabdytos, nes laikotarpio po TL įvykiai, susiję su nagrinėjamojo produkto kainos Sąjungos rinkoje didėjimu, buvo akivaizdūs, neginčijami ir ilgalaikiai. Jos taip pat teigė, kad galutinės priemonės jokiu būdu neturėtų būti pridėtinės vertės muitai, geriau jos būtų nustatytos kaip MIK.

(124) Vis dėlto manoma, kad šiuo konkrečiu atveju minimalios importo kainos nustatymo sąlygos nėra įvykdytos. Tokios priemonės būtų galima lengvai išvengti, žinant nagrinėjamojo produkto rūšį ir sudėtingas nagrinėjamųjų eksportuojančių bendrovių struktūras.

(125) Tačiau pripažįstama, kad šio produkto rinkoje kainos aspektas yra itin svarbus, todėl būtų prasminga sumažinti galutinių priemonių poveikį Sąjungos naudotojams, jei nagrinėjamojo produkto kainos gerokai padidėtų. Taigi, manoma, kad tikslinga pakeisti galutinių priemonių formą ir vietoje pridėtinės vertės muitų nustatyti specifinius muitus.

(126) Manoma, kad, stipriai ir sparčiai išaugus kainoms, tokiomis priemonėmis bus apribotas galimas nenumatytas neigiamas poveikis naudotojams. Kita vertus, sumažėjus kainoms, specifiniais muitais ir toliau bus užtikrinta pakankama Sąjungos gamintojų apsauga. Specifiniai muitai nustatomi remiantis bendradarbiaujančių bendrovių eksporto iš ES CIF verte TL, konvertuota į EUR naudojant mėnesinį valiutos keitimo kursą, padauginta iš mažesnio iš dempingo arba žalos skirtumų, laikantis mažesnio muito taisyklės.

(127) Šiuo klausimu du eksportuojantys gamintojai teigė, kad vietoje mėnesinio valiutos keitimo kurso reikėtų naudoti vidutinį metinį valiutos keitimo kursą. Pažymima, kad pagal įprastą tvarką atliekant antidempingo tyrimus valiuta konvertuojama pagal mėnesinį valiutos keitimo kursą. Ta pati tvarka taikyta ir atliekant šį tyrimą. Todėl šis teiginys atmetamas.

(128) Skundo pateikėjas teigė, kad nustatant specifinius muitus reikėjo naudoti dabartines FOH kainas, o ne CIF vertes TL. Reikėtų pažymėti, kad specifiniai muitai nustatomi remiantis dempingo ir žalos TL skaičiavimais. Jokių pagrįstų įrodymų, dėl kurių šiuo atveju skaičiuojant specifinius muitus reikėtų remtis laikotarpio po TL duomenimis, nepateikta. Todėl šis teiginys atmetamas.

2.2. Galutinių priemonių nustatymas

(129) Paskelbus laikinąsias priemonės, apie save informavo vienas potencialus eksportuojantis gamintojas, teigdamas, kad visoms kitoms bendrovėms nustatyta

muito norma turėtų atitikti didžiausią nustatytą muitą, o ne didžiausią Indonezijai nustatytą dempingo skirtumą. Tačiau muitas kitiems eksportuotojams nustatomas kaip dempingo kitiems eksportuotojams arba kitų eksportuotojų daromos žalos skirtumas, taikant mažesnio muito taisyklę. Todėl šis teiginys atmetamas.

(130) Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, manoma, kad, vadovaujantis pagrindinio reglamento 9 straipsnio 4 dalimi, importuojamam nagrinėjamam produktui turėtų būti nustatytos galutinės antidempingo priemonės, kurių dydis prilygtų mažesniam iš dempingo arba žalos skirtumų, vadovaujantis mažesnio muito taisykle.

(131) Visoms šalims buvo pranešta apie esminius faktus ir aplinkybes, kuriais remiantis ketinta rekomenduoti nustatyti galutinius antidempingo muitus. Be to, joms nustatytas laikotarpis, per kurį, atskleidus galutinius faktus, jos galėjo pareikšti prieštaravimus. Šalių pateiktos pastabos buvo tinkamai apsvarstytos ir prireikus išvados buvo atitinkamai pataisytos.

(132) Siūlomi galutiniai antidempingo muitai yra tokie:

Šalis	**Bendrovė**	**Galutinis specifinis antidempingo muitas (EUR už neto toną)**
Indija	VVF Limited	46,98
	Visos kitos bendrovės	86,99
Indonezija	P.T. Musim Mas	45,63
	Visos kitos bendrovės	80,34
Malaizija	KL-Kepong Oleomas Sdn.Bhd.	35,19
	Emery Oleochemicals (M) Sdn. Bhd.	61,01
	Fatty Chemical Malaysia Sdn. Bhd	51,07
	Visos kitos bendrovės	61,01

(133) Šiame reglamente konkrečioms bendrovėms nurodytos antidempingo muito normos taikomos tik šių bendrovių, t. y. konkrečiai paminėtų juridinių asmenų, pagamintam importuojamam nagrinėjamajam produktui. Importuojamajam nagrinėjamajam produktui, pagamintam bet kurios kitos bendrovės, kurios pavadinimas ir adresas konkrečiai nenurodytas 1 straipsnyje, įskaitant subjektus, susijusius su konkrečiai nurodytomis bendrovėmis, negali būti taikomos šios normos – joms taikoma visoms kitoms bendrovėms nustatyta muito norma.

(134) Visus prašymus taikyti šias individualias antidempingo muito normas (pvz., pasikeitus įmonės pavadinimui arba įsteigus naujas gamybos ar pardavimo įmones) iš karto

reikėtų siųsti Komisijai[10] kartu su visa svarbia informacija, ypač apie bendrovės veiklos pasikeitimus, susijusius su gamyba, vidaus ir eksporto pardavimu, kurie, pavyzdžiui, yra susiję su tokiu pavadinimo arba gamybos ir pardavimo įmonių pasikeitimu. Prireikus šis reglamentas bus iš dalies pakeistas atnaujinant bendrovių, kurioms taikomos individualios antidempingo muito normos, sąrašą.

3. Įsipareigojimai

(135) Vienas Indijos ir vienas Malaizijos eksportuojantis gamintojas bei su juo susijęs importuotojas pasiūlė įsipareigoti dėl kainos pagal pagrindinio reglamento 8 straipsnio 1 dalį. Abiejuose pasiūlymuose įsipareigoti buvo nurodyta daug produkto grupių (apibrėžtų pagal chemines specifikacijas) ir kiekvienai grupei nustatyta skirtinga minimali importo kaina (MIK), o kai kurių grupių kainų skirtumas sudarė 25 proc. Malaizijos eksportuotojo pasiūlyme ir 100 proc. Indijos eksportuotojo pasiūlyme. Be to, tos pačios grupės kainų skirtumas kartais buvo 20 proc., todėl kyla labai didelis kryžminio kompensavimo pavojus. Taip pat pastebėta, kad Indijos eksportuotojo pasiūlyme neatsižvelgiama į nagrinėjamojo produkto kainų nepastovumą. Kitas nustatytas kryžminio kompensavimo pavojus susijęs su Malaizijos eksportuotoju ir su juo susijusiu importuotoju į Sąjungą, kuris nagrinėjamąjį produktą gauna ne tik iš Malaizijos eksportuotojo, bet ir iš kitų tiekėjų. Galiausiai, muitinei būtų sudėtinga nustatyti produkto cheminę specifikaciją be atskiros analizės, todėl kontrolė būtų labai sudėtinga ar net neįmanoma. Todėl pasiūlymai įsipareigoti atmetami. Pateikus pasiūlymą pakeisti priemonių formą, vienas eksportuojantis gamintojas iš dalies pakeitė savo pasiūlymą įsipareigoti ir visoms produktų grupėms nustatė vidutinę minimalią importo kainą, teigdamas, kad taip bus išvengta kryžminės kompensacijos pavojaus. Kitas eksportuojantis gamintojas savo pasiūlymo nepakeitė. Vis dėlto, atsižvelgiant į produkto rūšių skaičių ir jų kainų svyravimus, nustačius MIK priemonių veiksmingumas būtų visiškai panaikintas. Be to, bendrovių struktūra ir jų pasiūlymai dėl pirmiau nurodytų priežasčių tebetrukdo priimti įsipareigojimus. Vieno eksportuotojo pasiūlytas ataskaitų teikimo ir kainų režimas neišsprendžia šių problemų ir vis tiek būtų labai sudėtinga, net neįmanoma, vykdyti kontrolę. Todėl pasiūlymai įsipareigoti negali būti priimti.

4. Galutinis laikinųjų muitų surinkimas

(136) Atsižvelgiant į nustatytų dempingo skirtumų dydį ir įvertinus Sąjungos pramonei padarytą žalą, manoma, kad būtina visiškai surinkti garantijomis užtikrintas laikinojo antidempingo muito, nustatyto laikinuoju reglamentu, sumas, neviršijant nustatytų galutinių muitų sumos. Jeigu galutiniai muitai yra mažesni nei laikinieji muitai, laikinai garantijomis užtikrintos sumos, viršijančios galutinę antidempingo muitų normą, nerenkamos.

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

1. Importuojamiems Indijos, Indonezijos ir Malaizijos kilmės sočiųjų riebalų alkoholiams, kurių grandinę sudaro C8, C10, C12, C14, C16 ar C18 anglies atomų (neįskaitant šakotųjų

[10] European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, NERV-105, 1049 Bruxelles/Brussel, BELGIUM.

izomerų), įskaitant atskirus sočiuosius riebalų alkoholius (dar vadinamus atskirosiomis frakcijomis) ir mišinius, kurių grandinę daugiausiai sudaro C6-C8, C6-C10, C8-C10, C10-C12 anglies atomų deriniai (paprastai klasifikuojami kaip C8-C10 anglies atomų deriniai), mišinius, kurių grandinę daugiausiai sudaro C12-C14, C12-C16, C12-C18, C14-C16 anglies atomų deriniai (paprastai klasifikuojami kaip C12-C14 anglies atomų deriniai), bei mišinius, kurių grandinę daugiausiai sudaro C16-C18 anglies atomų deriniai, kurie šiuo metu priskiriami prie KN kodų ex 2905 16 85, 2905 17 00, ex 2905 19 00 ir ex 3823 70 00 (TARIC kodai 2905 16 85 10, 2905 19 00 60, 3823 70 00 11 ir 3823 70 00 91), nustatomas galutinis antidempingo muitas.

2. Galutinio antidempingo muito norma, taikoma 1 dalyje apibrėžtam produktui, kurį gamina toliau išvardytos bendrovės, yra tokia:

Šalis	**Bendrovė**	**Galutinis antidempingo muitas (EUR už neto toną)**	**Papildomas TARIC kodas**
Indija	VVF Ltd, Taloja, Maharashtra	46,98	B110
	Visos kitos bendrovės	86,99	B999
Indonezija	P.T. Musim Mas, Tanjung Mulia, Medan, Sumatera Utara	45,63	B112
	Visos kitos bendrovės	80,34	B999
Malaizija	KL-Kepong Oleomas Sdn. Bhd, Petaling Jaya, Selangor Darul Ehsan	35,19	B113
	Emery Oleochemicals (M) Sdn. Bhd., Kuala Langat, Selangor	61,01	B114
	Fatty Chemical Malaysia Sdn. Bhd. Prai, Penang	51,07	B117
	Visos kitos bendrovės	61.01	B999

3. Jeigu prekės buvo sugadintos prieš jas išleidžiant į laisvą apyvartą ir todėl faktiškai sumokėta arba mokėtina kaina, siekiant nustatyti muitinę vertę, paskirstoma proporcingai pagal 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93, išdėstančio Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo

nuostatas[11], 145 straipsnį, antidempingo muito dydis, apskaičiuotas remiantis pirmiau nustatytomis sumomis, sumažinamas proporcingai faktiškai sumokėtai arba mokėtinai kainai.

4. Jeigu nenurodyta kitaip, taikomos galiojančios muitus reglamentuojančios nuostatos.

2 straipsnis

Galutinai surenkamos garantijomis užtikrintos laikinojo antidempingo muito, Komisijos reglamentu (ES) Nr. 446/2011 nustatyto tam tikrų rūšių importuojamam Indijos, Indonezijos ir Malaizijos kilmės riebalų alkoholiui ir jo mišiniams, sumos. Sumos, viršijančios galutinę antidempingo muito normą, nerenkamos.

3 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje

Tarybos vardu

Pirmininkas

[...]

[11] OL L 253, 1993 10 11, p. 1.